CENA ZWIĘKSZONEGO NUMERU—MK. 300.

Nr. 5/6/7. Lublin, dnia 31 lipca 1922 r. Rok III.

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA LUBELSKIEGO

Cena numeru pojedynczego wynosi 100 Mk. Dziennik wysyłany będzie po wpłaceniu 700 Mk. na poczet prenumeraty; przedpłatę uiszczać można tylko w drodze Pocztowej Kasy Oszczędnościowej na konto Nr. 100.200. „Dziennik Urzędowy" przyjmuje ogłoszenia instytucyj społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucyj. Opłata za wiersz drobnego pisma jednoszpaltowego lub jego miejsce 50 Mk., za szpaltę 2500 Mk., za stronę 5000 Mk., za ogłoszenia o zgubionych dokumentach 80 Mk. od osoby i wiersza.

Redakcja: Gmach Urzędu Wojewódzkiego Niecała Nr. 14, drzwi 2 (parter).
Administracja: „ „ „ w Wydz. V (II p.).

A.

118.

Obwieszczenie w przedmiocie sądów doraźnych.

Na mocy art. 2 ustawy z dnia 30-go czerwca 1919 r. (Dz. Pr. Nr. 55, poz. 341) Rada Ministrów rozporządzeniem z dnia 18 lipca r. b. postanowiła utrzymać, względnie wprowadzić **na obszarze województw:** Białostockiego, Kieleckiego, **Lubelskiego** Łódzkiego, Nowogródzkiego, Poleskiego, Warszawskiego, Wołyńskiego, Ziemi Wileńskiej oraz st. m. Warszawy z wyjątkiem powiatów: Augustowskiego, **Bialskiego (Biała)** Ciechanowskiego, Iłżeckiego, Kieleckiego, Kolneńskiego, Kolskiego, Konińskiego, **Konstantynowskiego, Lubartowskiego,** Makowskiego, Mławskiego, Ostrołęckiego, Ostrowskiego, Płockiego, Płońsk., Przasnyskiego, **Radzyńskiego,** Rypińskiego, Sejneńskiego, **Siedleckiego,** Sierpeckiego, Słupeckiego, **Sokołowskiego,** Suwalskiego, Szczuczyńskiego, **Węgrowskiego, Włodawskiego** i Włoszczowskiego na czas 5-ciu miesięcy, licząc od dnia 1 sierpnia 1922 roku, **sądy doraźne** które wymierzać będą karę śmierci lub ciężkiego więzienia za wymienione niżej przestępstwa, choćby usiłowane, tak głównym sprawcom jak i wszystkim wspólnikom przestępstwa.

Śmiercią karany będzie: a) kto dopuści się zabójstwa względem osób sprawujących funkcje bezpieczeństwa publicznego podczas wykonywania lub z powodu wykonywania przez nie obowiązków służbowych (art. 453 i 455 ust. 3 K. K.) albo zabójstwa w bandzie (art. 455 ust. 6 K. K.) albo zabójstwa celu zysku (art. 455 ust. 12 K. K.);

b) kto dopuści się rozboju, to jest zaboru cudzego mienia w celu przywłaszczenia za pomocą wprowadzenia w stan nieprzytomności, uszkodzenia ciała, gwałtu na osobie lub groźby karygodnej (art. 589 K. K.).

Ciężkiem więzieniem bezterminowem lub terminowem na czas nie krótszy od lat 8 będzie karany: kto weźmie udział w bandzie, utworzonej w celach rozboju.

Na obszarze województw: Nowogródzkiego, Poleskiego, Wołyńskiego oraz na obszarze powiatów: Wileńsko-Trockiego, Oszmiańskiego, Święciańskiego, Brasławskiego, Dzisneńskiego, Duniłowiczowskiego i Wilejskiego sądy doraźne w zakresie wyżej podanym działać będą od dnia 1-go sierpnia 1922 roku do końca roku 1922 (rozp. Rady Ministrów z dnia 18 lipca r. b. względnie rozp. Rady Ministrów z dnia 23-go czerwca 1922 r. Dz. Ust. r. b. Nr. 47, poz. 418) względem przestępstw powyżej wymienionych, a nadto na obszarze tym śmiercią karany będzie:

a) kto dopuści się zagrażającego bezpieczeństwu komunikacji kolejowej, uszkodzenia toru lub taboru drogi żelaznej, lub znaku ustrzegawczego, umieszczonego dla ochrony komunikacji kolejowej, jeżeli na skutek tego uszkodzenia nastąpiło rozbicie pociągu, lub jeżeli uszkodzenia takowego dokonano w celu spowodowania rozbicia pociągu (art. 558 cz. 3 i 4 K. K.);

b) kto przez podpalenie, wybuch lub zatopienie uszkodzi cudze mienie wogóle, a zwłaszcza kościół lub dom modliwy, pomieszczenie instytucji rządowej lub społecznej, lub zamieszkany budynek lub statek, kopalnię, lub taki niezamieszkany budynek, statek, pomieszczenie lub inne miejsce, o których wiedział, że w nich jest człowiek i życiu jego groziło niebezpieczeństwo, jeżeli uszkodzenie to wskutek właściwości i położenia przedmiotu lub wobec warunków dokonania czynu groziło niebezpieczeństwem rozszerzenia pożaru, wybuchu, lub zatopienia na budowle, statki, pomieszczenia, lub objekty wymienione, to winny ulegnie karze i w tym wypadku, kiedy przedmioty uszkodzone stanowiły jego własność (art. 562 i 563 K. K.).

Ciężkiem więzieniem bezterminowem lub terminowem na czas nie krótszy od lat 8 karany będzie:

a) kto uszkodzi telegraf lub telefon, przeznaczony do użytku publicznego lub rządowego, o ile skutkiem uszkodzenia było przerwanie ich działalności, lub jeżeli uszkodzenia dokonano w celach zatrzymania przesłania zawiadomienia rządowego (art. 556 K. K.);

b) kto uszkodzi most, przeznaczony do użytku publicznego tak, że uszkodzenie to spowodowało przerwanie komunikacji lub niebezpieczeństwo dla życia ludzkiego (art. 557 K. K.);

c) kto dopuści się zagrażającego bezpieczeństwu ruchu kolejowego uszkodzenia toru, lub taboru drogi żelaznej lub znaku ostrzegawczego, ustawionego dla ochrony komunikacji kolejowej, jeżeli nie działano w celu rozbicia pociągu, ani też rozbicie takie nie nastąpiło (art. 558. cz. cz. 1 K. K.);

d) kto czyni przygotowania do uszkodzenia lub bierze udział w stowarzyszeniu, utworzonem w celu uszkodzenia:

1) drogi żelaznej, jej taboru lub znaku, ustawionego dla ochrony bezpieczeństwa komunikacji kolejowej w celu spowodowania rozbicia pociągu,

2) kościoła lub domu modlitwy, pomieszczenia lub instytucji rządowej lub wogóle budynków lub objektów, wymienionych w art. 563 K. K.

Od wyroków sądów doraźnych niema apelacji ani kasacji.

Wyrok śmierci wykonany będzie przez rozstrzelanie w ciągu 24 godzin po ogłoszeniu.

Przestrzegam wszystkich przed popełnieniem powyższych przestępstw pod groźbą stawienia winnych przed sąd doraźny.

Minister Spraw Wewnętrznych
Antoni Kamieński w. r.

WOJEWODA LUBELSKI Lublin, dnia 24 lipca 1922 r.
L. 766/Pr-B.

Powyższe obwieszczenie podaję do wiadomości.

Wojewoda Lubelski
St. Moskalewski m. p.

119.

ROZPORZĄDZENIE

Wojew. Lub. w *przedmiocie norm odszkodowań za zabite zwierzęta.*

L. 9113/VI.

Na zasadzie Rozporządzenia Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 7 maja 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 39 z dnia 9 maja 1920 r. poz. 237) ustanawiam następujące normy odszkodowań za za-

bite zwierzęta z polecenia władz państwowych lub padłe skutkiem szczepień, zarządzonych przez te władze:

1) za konie, a mianowicie:			
a) za źrebięta do 1 roku cenę	do	60.000	Mk.
b) „ „ od 1 roku do 2 lat		80.000	„
c) „ „ od 2 lat do 3 lat	od	120.000	„
d) „ konie robocze 3 letnie i starsze lżejszego typu	do	140.000	„
e) „ konie robocze 3 letnie i starsze cięższego typu	do	160.000	„
f) „ konie szlachetne (pełnej krwi) i uszlachetnione (półkrwi) z udowodnionem pochodzeniem	do	200.000	„
g) za muły	do	80.000	„
h) za osły	do	40.000	„
2) „ buhaje, woły, krowy . .	do	100 000	„
3) „ jałownik od $1^1/_2$ r. do 2 l.	do	60.000	„
4) „ cielęta do $1^1/_2$ roku . .	do	15.000	„
5) „ za owce i kozy	do	6.000	„
6) „ jagnięta i koźlęta . . .	do	4.000	„
7) trzodę chlewną i tuczoną .	do	60.000	„

Przy wymiarze odszkodowania za materjał hodowlany obojga płci, co do którego właściciel wykaże się rodowodem, ustanowione normy mogą być podwyższone w wypadkach, zasługujących na uwzględnienie do $25^0/_0$

Powyższe sumy odszkodowań obowiązują od dnia 1 lipca b. r. do odwołania.

Lublin, dn. 30 czerwca 1922 r.

Wojewoda Lubelski
(—) *St. Moskalewski m. p.*

120.

Pismo okólne Woj. Lub. do P. P. Przewodniczących Sejmików Wojew. Lubelskiego *w przedmiocie pomocy dla pogorzelców m. Janowa Lubelskiego.*

L. 8511/Pr.

Straszna klęska pożaru nawiedziła w dn. 7 bm. m. Janów Lubelski. Pastwą płomienia stała się większa część miasta. Przeszło 4000 osób, w tem 1000 dzieci pozostało bez dachu nad głową. Wielu straciło w płomieniach całe swoje mienie i teraz pozostało bez środków do życia. Obowiązek chrześcijański i obywatelski nakazuje pośpieszyć z natychmiastową pomocą nieszczęśliwym. Ze względu na ogrom katastrofy potrzebna jest pomoc najszerszych warstw społeczeństwa.

Zwracam się przeto do Pana Przewodniczącego Sejmiku z gorącym apelem, by wyjednał uchwałę Sejmiku przyjścia z pomocą pogorzelcom w naturze i w gotówce.

W Janowie Lubelskim powstał pod przewodnictwem Starosty Janowskiego Komitet Ratunkowy, na ręce którego należy przesyłać wszelkie ofiary.

Ufny w wysokie poczucie obywatelskie, jakiego dowody już nieraz złożyły Sejmiki Województwa Lubelskiego, wierzę, że i tym razem Sejmiki pośpieszą z rychłą i wydatną pomocą.

Lublin, dnia 12 lipca 1922 r.

Wojewoda Lubelski
St. Moskalewski m. p.

121.

Okólnik (242) Woj. Lub. do wszystkich Panów Starostów Województwa Lub. oraz Pana Komisarza Rządu na miasto Lublin *w przedmiocie wydawania paszportów robotnikom sezonowym udającym się do Austrji.*

L. 6506/Pr.

Pismem okólnem z dn. 18 lutego b. r. L. 2041/Pr. podałem do wiadomości Panów, zarządzenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 11 lutego b. r. Nr. BB. 1885, wystosowane do P. Wojewody Krakowskiego w sprawie wydawania paszportów zagranicznych robotnikom sezonowym, udającym się do Austrji.

Ponieważ do wiadomości Ministerstwa doszło, że poszczególne Starostwa wbrew zarządzeniom z dn. 11 lutego b. r. Nr. BB. 1885, zatrzymują tygodniami wspomnianym robotnikom paszporty zagraniczne, paraliżując wskutek tego wykonanie układu polsko-austryjackiego, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych depeszą z dnia 27 maja b. r. Nr. BB. 7749, poleciło pod grozą dochodzenia dyscyplinarnego przeciwko winnym uchybienia niniejszego zarządzenia co następ.

1) Urzędy policji państwowej winny wydawać osobom zainteresowanym świadectwa kwalifikacyjne w ciągu 2-ch dni.

2) Urzędy Starościńskie (KomisarjatRządu) winny wydawać paszporty robotnicze za opłatą 25 mk. w ciągu 2-ch dni osobom posiadającym świadectwa kwalifikacyjne i wojskowe.

Nadto zawiadomiło mię Ministerstwo powyższą depeszą, że wymieniona kategorja robotników posiadających świadectwa kwalifikacyjne i wojskowe, może otrzymać paszporty zagraniczne w Starostwie w Oświęcimie.

Powyższe podaję do wiadomości Panów Starostów (Komisarza Rządu) z poleceniem bezwzględnie ścisłego zastosowania się.

Lublin, dn. 30 maja 1922 r.

Wojewoda Lubelski
St. Moskalewski m. p.

122.

Okólnik (282) Woj. Lub. do wszystkich Panów Starostów Wojew. Lub., oraz Pana Komisarza Rządu na m. Lublin *w sprawie stowarzyszeń opieki nad zwierzętami.*

L. 6578/Pr.

Na skutek reskryptu Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych z d. 20/V b. r. Nr. 2639/O/22, W. zawiadamiam Panów, że dnia 10 października 1921 r. zostało zarejestrowane w Warszawie stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Opieki nad zwierzętami Rzeczypospolitej Polskiej“. Stowarzyszenie to powstało po zlikwidowaniu dawnego Stowarzyszenia Opieki nad zwierzętami, które istniało w Warszawie od szeregu lat. Działalność nowego stowarzyszenia zasługuje na pełne uznanie, gdyż wywiera dodatni wpływ w zakresie propagowania idei humanitarnego obchodzenia się ze zwierzętami i organizowania instytucji, mającyh na celu ochronę zwierząt w najobszerniej-

szem słowa tego znaczeniu: organizowanie lecznic, ambulatorjów, schronisk i t. p.

Działalność taka nie jest bez znaczenia dla stanu naszego inwentarza żywego, albowiem zwiększa jego zdolność do pracy; zasługuje przeto na jaknajszersze rozpowszechnienie w całem Państwie i gorące poparcie nie tylko ze strony całego społeczeństwa, lecz także ze strony władz państwowych i samorządowych.

Należy podkreślić, że ambulatorja i lecznice dla chorych zwierząt, których zakładanie stanowi jedno z zasadniczych zadań Towarzystwa Opieki nad zwierzętami, może odegrać bardzo ważną rolę przy wykrywaniu i skutecznem tłumieniu w zarodku zaraz zwierzęcych, których skuteczne zwalczanie z powodu nienależytego uświadomienia ludności napotyka na wielkie trudności.

Dla skutecznej akcji w powyższym kierunku, konicznem jest skoordynowanie działalności wszystkich istniejących w kraju stowarzyszeń, mających na celu opiekę nad zwierzętami.

W tym celu polecam Panom zebrać i jaknajrychlej przedłożyć mi dane statystyczne o istniejących na terenie powiatu towarzystwach opieki nad zwierzętami, w szczególności co do zakresu ich działania, siedziby i terenu działalności, liczby członków, statutów i t. p.

Zarazem proszę Panów Starostów (Pana Komisarza Rządu na miasto Lublin), aby ze swej strony podjęli Panowie inicjatywę do tworzenia filji Warszawskiego Towarzystwa Opieki nad zwierzętami i aby zachęcali gorąco do tej akcji władze samorządowe i organizacje społeczne.

Statut Towarzystwa Opieki nad Zwierzętami będzie Panom dodatkowo przysłany.

Lublin, dn. 10 czerwca 1922 r.

Wojewoda Lubelski
(—) *St. Moskalewski m. p.*

123.

Okólnik (287) Woj. Lub. do wszystkich Panów Starostów Województwa Lub., oraz Pana Komisarza Rządu na m. Lublin *w sprawie przetrzymywania w aresztach policyjnych popisowych.*

L. 7041/Pr.

W myśl ustawy z dnia 20 lutego 1920 r. Dz. Ustaw Nr. 20 z r. 1920, w przedmiocie kar za pogwałcenie przepisów, dotyczących powszechnego obowiązku służby wojskowej, dochodzenie i karanie przestępstw, ustawą tą przewidzianych, należy do sądów.

Na podstawie art. 23 ustawy z dnia 25 lutego 1921 r. w przedmiocie zmian w ustawodawstwie karnem, obowiązującem w b. zaborze rosyjskim (Dz. Ust. Nr. 30 poz 169) popisowy zaaresztowany za niestawienie się przed Komisję Przeglądową w ciągu 24 godzin po zaaresztowaniu, winien być odstawiony do sędziego pokoju, który zadecyduje o środkach zapobiegawczych.

Wynika z powyższego, że o przetrzymaniu popisowego w areszcie decydują władze sądowe i że władze administracyjne ani policja, nie mają prawa zamykania w areszcie popisowych do czasu zebrania się Komisji Przeglądowej.

Zawiadamiając Panów o tem w powołaniu się na okólniki moje Nr. 910 z dnia 3 grudnia 1921 r. L. 6665/II, I, oraz Nr. 71 z dnia 9 lutego b. r. L. 1010/II, polecam porozumieć się z odnośną powiatową Komendą Uzupełnień w sprawie terminów zbierania się Komisji Przeglądowej i w wypadkach przyaresztowania popisowych za niestawienie się przed Komisję Przeglądową, odsyłać takich popisowych do dyspozycji najbliższego sędziego śledczego, względnie sędziego pokoju, zaznaczając równocześnie na aktach wręczonych sędziemu dzień i godzinę, w których przyaresztowany popisowy winien być dostawiony przed Komisję Przeglądową.

Lublin, dn. 14 czerwca 1922 r.

Wojewoda Lubelski
w z. Dr. Słęk m. p.

124.

Okólnik (309) Woj. Lub. do PP. Starostów Woj. Lubelskiego oraz P. Komisarza Rządu na miasto Lublin *w przedmiocie ulgowych opłat paszportowych.*

L. 7772/Pr.

Na podstawie reskryptu Min. Spr. Wewn. z dnia 14/VI b. r. L. B.B. 7363 zarządzam, aby urzędy paszportowe w wypadkach zgłoszenia się po paszporty zagraniczne, osób wyjeżdżających zagranicę na koszt rządowy oraz uczestników

a) drużyn sportowych wyjeżdżających zagranicę celem przyjęcia udziału w zapasach.

b) wycieczek zagranicę urządzanych przez poszczególne zakłady naukowe, bądź też instytucje społeczne w celach: naukowych i krajoznawczych.

1) pobierały opłaty ulgowe w wysokości 2000 mk. od paszportu (jak za wizę na wyjazd),

2) wystawiały paszporty w terminie jaknajkrótszym.

W wypadkach zasługujących na specjalne uwzględnienie, uczestnikom wycieczek mogą być wydane bezpłatne paszporty na podstawie decyzji Urzędów administracyjnych 2-ej instancji.

Lublin, dn. 5 lipca 1922 r.

Wojewoda Lubelski
w z. *Dr. Słęk m. p.*

125.

Okólnik (284) Wojew. Lub. do wszystkich Panów Przewodniczących Wydziałów Powiatowych na terenie Wojew. Lub. i PP. Prezydentów miast Lublina i Siedlec *w przedmiocie udziału związków samorządowych w kosztach utrzymania Policji Państwowej w roku 1922.*

L. 3742/III.

W przedmiocie powyższym na skutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 9 czerwca b. r. Nr. S. Z. 2217 i w powołaniu się na mój okólnik z dnia 31/I 1922 r. L. 600/III (Nr. 50) (zob. Dz. Urz. Woj. Lub. 1922, Nr. 1 poz. 7.), podaję do wiadomości P. P. Przewodniczącym i P. P. Prezydentom co następuje:

Nawiązując do treści ust. 2-go okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 19 stycznia b. r. L. SZ. 114 Ministerstwo Spraw Wewnętrznych oznajmia, że ostatecznie ułożony budżet policji państwowej na r. 1922 wykazał sumę wydatków większą od sumy pierwotnie projektowanej.

Wobec tego zawarte we wspomnianym okólniku polecenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, aby w budżetach powiatowych związków komunalnych na r. 1922 zarezerwowano tytułem udziałów w kosztach utrzymania policji państwowej sumy z ubiegłego okresu budżetowego, powiększone o 160% – nie odpowiada dzisiejszemu stanowi rzeczy.

Ustalony obecnie stosunek pomiędzy kosztami utrzymania policji na terenie b. Królestwa Kongresowego w ubiegłym okresie budżetowym, takimiż kosztami w obecnym okresie budżetowym przedstawia się, jak 1 : 2,835 (stosunek ten w istocie jest znacznie mniejszy, gdy się zważy, że ubiegły okres budżetowy liczył 9 miesięcy—obecny zaś 12) innemi słowy: sumy preliminowane w budżetach z tego tytułu r. 1922, winny być w porównaniu z ubiegłym okresem budżetowym powiększone o 183½% (sto ośmdziesiąt trzy i pół procent).

Wobec powyższego z uwagi, że wszystkie powiatowe związki komunalne na terenie Województwa Lubelskiego budżety swoje już ułożyły polecam Panom Przewodniczącym przystąpić do ułożenia budżetów dodatkowych celem pokrycia powstałego stąd niedoboru

P. P. Prezydentów zawiadamiam, że do budżetów miejskich na rok 1922 należy wstawić tytułem kosztów utrzymania policji państwowej sumy preliminowane z tego tytułu w budżetach na okres ubiegły t. j. dla m. Lublina mk. 17 408 545 zaś dla m. Siedlec mk. 1.442. 793. powiększone o 183½% (sto osiemdziesiąt trzy i pół procent).

Ponieważ sumy wstawiane dotychczas do budżetów związków komunalnych z tytułu kosztów utrzymania policji państwowej opierały się tylko na wydatkach preliminowanych a nie rzeczywistych, przeto, o ile chodzi o rozrachunek pomiędzy Skarbem Państwa i samorządem z tytułu kosztów utrzymania policji za lata ubiegłe (ściśle za okres od 1 lipca 1919 r. do 31 grudnia 1921 r.) to rozrachunek ten dokonany zostanie oddzielnie.

Lublin, dn. 16 czerwca 1922 r.

Wojewoda Lubelski
w. z.
(—) *Dr. Slęk m. p.*

126.

Okólnik (300) Woj. Lub. do wszystkich Panów Przewodniczących Wydziałów Powiatowych Wojew. Lubelskiego i P. P. Prezydentów miast Lublina i Siedlec *w przedmiocie interpretacji art. 31 dekretu o samorządzie miejskim z dn. 4 lutego 1921 r.*

L. 1482/III/7.

W niektórych miastach ujawnia się tendencja zwoływania, w myśl art. 31 dekretu o samorządzie miejskim z dnia 4/II 1919 r., następnych posiedzeń Rady Miejskiej w tymże samym dniu co i niedoszłe z braku dostatecznego quorum, na podstawie wzmianki w rozsyłanych do radnych, zgodnie z art. 24 dekretu zawiadomieniach, że następne posiedzenie z tymże samym porządkiem dziennym odbędzie się w godzinę po pierwszem i będzie przeto prawomocne bez względu na ilość członków.

W związku z powyższem wyjaśniam, że tego rodzaju interpretowanie art. 31 dekretu o samorządzie miejskim jest niewłaściwe i niedopuszczalne, dekret bowiem o samorządzie miejskim z dnia 4/II—1919 r. co do postępowania w wyżej wymieniony sposób nietylko, że nie zawiera wyraźnych postanowień, lecz wręcz przeciwnie w art. 31 nakazuje ponowne zwoływanie posiedzeń w razie niedojścia do skutku poprzedniego posiedzenia z braku quorum. Zaznaczam przytem, że do spraw, wymagających w myśl art. 33 tegoż dekretu o samorządzie miejskim kwalifikowanej większości obecnych członków rady, nie mogą być w żadnym razie stosowane przepisy art. 31 dekretu i że sprawy te zawsze muszą być decydowane przy obecności przepisanej kwalifikowanej większości t. j. ⅔ całego zespołu Rady Miejskiej.

Do powyższego wyjaśnienia należy w przyszłości ściśle stosować się — przy wykładni odnośnych artykułów dekretu o samorządzie miejskim.

Lublin, d. 25 czerwca 1922 r.

Wojewoda Lubelski
(—) *St. Moskalewski m. p.*

127.

Okólnik (314) Woj. Lub. do wszystkich Panów Starostów Województwa Lubelskiego *w przedmiocie pomiarów, przeprowadzonych bez specjalnego upoważnienia Gł. Urz. Ziemsk.*

L. 4341/III.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z dnia 5/VII b. r. komunikuje na skutek odezwy Ministerstwa Robót Publ. z dnia 3/VI b. r. Nr. XIV-664/22, że ze strony prawnie upoważnionych mierniczych przysięgłych, geometrów cywilnych i inżynierów mierniczych dochodzą niejednokrotnie skargi do Ministerstwa Robót Publicznych, iż wójtowie, sołtysi i starostowie utrudniają lub uniemożliwiają pomiary przez nich dokonywane, żądając wykazania się od nich specjalnem upoważnieniem Głównego Urzędu Ziemskiego.

Przypominając wobec tego Panom Starostom, iż upoważnienie ze strony Głównego Urzędu Ziemskiego potrzebne jest wyłącznie dla pomiarów, dokonywanych dla celów przeprowadzenia reformy rolnej (parcelacja, komasacja, likwidacja serwitutów) do wszelkich zaś innych pomiarów uprawnia bez zastrzeżeń patent mierniczego przysięgłego, geometry cywilnego i inżyniera mierniczego w zakresie przynależnych im dotychczasowych uprawnień, polecam Panom zastosować się do powyższego oraz podać treść niniejszego okólnika do wiadomości organów wykonawczych poszczególnych ciał samorządu miejskiego i gminnego.

Lublin, dn. 15 lipca 1922 r.

Wojewoda Lubelski
(—) *St. Moskalewski m. p.*

128.

Okólnik (326) Woj. Lub. do wszystkich Panów Przewodniczących Wydziałów Powiat. Wojew. Lubelsk. i Prezydentów miast Lublina i Siedlec *w przedmiocie święta sadzenia drzewa przez dzieci ze szkół powszechnych.*

L. 2923/III.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z dnia 2/V b. r. L. S. Z. 530 na skutek odezwy Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 21/I b. r. Nr. 807/I w sprawie realizacji rezolucji Sejmowej z dnia 7/X 1921 r. o obsadzaniu dróg publicznych drzewami, poleciła wydać zarządzenia Władzom gminnym, komunalnym i politycznym, co do przyjścia z pomocą akcji, podjętej w tym względzie przez M. W. R. i O. P., a streszczającej się w corocznem urządzaniu w szkołach święta sadzenia drzew.

W myśl powyższego zechcą Panowie sprawę powyższą poruszyć na najbliższem posiedzeniu Sejmiku (Rady Miejskiej) i spowodować wydanie uchwały, na podstawie której władze szkolne, zwracające się o pomoc w tym względzie do ciał samorządowych, znalazłyby ją czy to w użyczeniu odpowiednich terenów do obsadzenia drzewami, w materjale drzewnym czy wreszcie w dostarczeniu podwód, potrzebnych do zwiezienia tego materjału na miejsce przeznaczenia.

O powyższem zarządzeniu Ministerstwa zechcą Panowie Przewodniczący zakomunikować poszczególnym Radom Gminnym i miejskim, celem wydania przedewszystkiem z ich strony odnośnych zarządzeń.

Należy pamiętać, aby tereny, przeznaczone do sadzenia drzew były oznaczone, po porozumieniu z Inżynierem Drogowym.

O rezultatach przedsięwziętej w tym względzie akcji powiadomią mię Panowie w czasie odpowiednim.

Lublin, dn. 19 lipca 1922 r.

Wojewoda Lubelski
(—) St. Moskalewski m. p.

129.

Okólnik (317) Woj. Lub. do wszystkich Panów Starostów Województwa Lubelskiego Komisarza Rządu na m. Lublin i Magistratów miast Lublina i Siedlec *w przedmiocie środków przeciw szerzeniu się zaraźliwych chorób zwierzęcych.*

L. 8163/VI.

Pojawiające się jeszcze tu i owdzie ogniska księgosuszu, jak również zaraza płucna bydła rogatego, nie wygasła jeszcze zupełnie a pryszczyca i szerząca się zazwyczaj w porze letniej różyca i pomór trzody chlewnej — wymagają koniecznie jaknajrychlejszego zastosowania środków zaradczych, któreby z jednej strony zapobiegały rozwlekaniu tych chorób, szczególnie przez obrót handlowy zwierzętami, z drugiej strony — w razie pojawienia się zarazy, umożliwiły szybkie wykrycie źródeł, co stanowi kardynalny warunek, skutecznego jej stłumienia.

Wychodząc z tego założenia, że wszelkie zarazy zwierzęce szerzą się głównie, jeżeli nie wyłącznie, za pośrednictwem zwierząt, znajdujących się w obrocie handlowym, należy dążyć do uregulowania tego ruchu, zgodnie z obowiązującemi przepisami i stale czuwać nad ich ścisłym wykonywaniem.

W tym celu powołując się na postanowienie art. 1091, 1092, 1093, 1096, 1107 i 1124 Ustawy Lekarskiej (tom XIII ros. zb. pr. wyd. 1905 r.), a także na rozporządzenie Dz. U. Nr. 49 poz. 30 z r. 1920 polecam:

1) Przyśpieszyć urządzenia targowic na zwierzęta domowe i ustanowić na nich Komisje targowe, w szczególności w dużych miastach ze znacznym obrotem zwierząt domowych;

2) Przestrzegać aby handlem bydła trudniły się tylko osoby, (handlarze rzeźnicy), które obok innych warunków

a) wykupiły patent na handel bydłem,

b) rozporządzają spędowemi stajniami (chlewami), odpowiadającemi przepisom ustawy budowlanej i wymaganiom sanitarno-weterynaryjnym.

3) Usuwać bezwzględnie od handlu na targowicach handlarzy, nie posiadających wymaganych warunków, jak również wszelkiego rodzaju przekupniów i pośredników.

4) Zabronić t. zw. handlu domokrążnego zwierzętami t. j. skupu i nabywania zwierząt przez przekupniów po gminach (wsiach i osadach).

5) Niedozwolić, aby z targów na bydło rzeźne, zakupione zwierzęta dostawały się do dalszego obrotu, lecz były odpędzane wprost do miejsca uboju.

6) Przestrzegać przepisów, według których bydło nie powinno być przepędzane przez większe przestrzenie kraju tam, gdzie istnieją koleje.

7) Najskrupulatniej odkażać i oczyszczać wagony, które były używane do przewożenia zwierząt.

8) Żądać, aby zwierzęta przypędzane na targi i jarmarki były legitymowane paszportami zwierzęcemi z miejsca pochodzenia wreszcie

9) czuwać aby najściślej było przestrzegane rozporządzenie M. R. i D. P. z dnia 2 czerwca 1920 r., ogłoszone w Dz. U. Rp. Nr. 49 poz. 30 z r. 1920.

Lublin, dn. 17 lipca 1922 r.

Wojewoda Lubelski
(—) St. Moskalewski m. p.

130.

Pismo okólne Woj. Lub. do wszystkich Panów Starostów Wojewód. Lubelskiego *w przedmiocie instrukcji w sprawie kontroli eksploatacji torfowisk.*

L. 10206/VI.

Na skutek polecenia Ministerstwa Rolnictwa i D. P. z dnia 10/VII b. r. Nr. 477/R/VI polecam co następuje:

Przy eksploatacji torfowisk państwowych na wyrób materjału opałowego, tak wydzierżawionych przedsiębiorcom prywatnym jak i prowadzonych bezpośre-

dnio przez odnośne urzędy państwowe, należy zwracać uwagę, aby powierzchnie pozostałe po wydobytym torfie nie stanowiły nieużytków, lecz przedstawiały dogodny odpowiednio przygotowany teren dla dalszego ich zużytkowania na łąki, pastwiska, stawy rybne i t. p.

W tym celu na p. p. referentów rolnych włada się obowiązek kontroli, jakiej winno podlegać każde torfowisko poddane eksploatacji. Kontrola ta polegać będzie na przestrzeganiu poniżej wymienionych warunków.

1-o. Wydobywanie torfu prowadzone być winno zawsze tylko po jednej linji w poprzek lub wzdłuż powierzchni torfowiska. Wydobywanie naraz kilkoma linjami, a tembardziej dowolne kopanie dołów w różnych miejscach jest bezwarunkowo wzbronione.

2-o. Przy wybieraniu surowej masy z pokładów torfu, odrzucana być winna darń i wierzchnia zmurszała warstwa.

3-o. Nad podłożem mineralnem powinna być pozostawiona warstwa torfu zazwyczaj bogatszego w związki mineralne, o grubości najmniej od 0.2 do 0.3 m.

4-o. Równocześnie z wybieraniem torfu spód terenu wyeksploatowanego, winien być możliwie dokładnie wyrównany, posługując się do tego darniną i wierzchnicą poprzednio odrzuconą.

Lublin, dn. 17 lipca 1922 r.

Za Wojewodę Lubelskiego

Naczelnik Wydziału

w. z. (—) *M. Sekutowicz m. p.*

131.

Okólnik (286) Woj. Lub. do PP. Starostów Woj. Lub. i P. Komisarza Rządu na miasto Lublin *w przedmiocie opieki nad sierotami przybyłemi z Rosji.*

L. 2146/VIII.

Wobec konieczności zaopiekowania się powracającymi z Rosji dziećmi, zechcą P.P. Starostowie w myśl nadesłanej przez Nadzwyczajnego Komisarza do Spraw Repatrjacji instrukcji Nr. 13 przestrzegać:

1. Aby na miejscu stałego pobytu repatrjantów sporządzane były przez władze administracyjne wykazy sierot i pół sierot pozostających bez opieki.

2. Oprócz sierot i pół sierot należy oddzielnie zarejestrować dzieci, które pomimo iż mają rodziców, nie mogą korzystać z ich opieki skutkiem braku mieszkania i niemożności dostarczenia im środków do życia.

3. Aby sieroty i dzieci bez opieki z pośród repatrjantów winny pozostawać pod opieką gminy być przez nią umieszczone i utrzymywane w istniejących schroniskach powiatowych lub w odpowiednich zakładach zamiejscowych, które zdecydowałyby się takowe przyjąć, gdyby uruchomienie nowych schronisk było niemożebne.

Sporządzone przez poszczególne urzędy gminne spisy sierot i dzieci potrzebujących opieki, a niemogocych być pomieszczonemi w powiatowych schroniskach należy przesyłać (comiesięcznie) do Wojewódzkiego Wydziału Pracy i Opieki Społecznej, ul. Kołłątaja 4, który ze swej strony poczyni starania w celu otwarcia nowych schronisk, ewentualnie postara się rozmieścić dzieci w już istniejących.

Lublin, dn. 10 czerwca 1922 r.

Za Wojewodę Lubelskiego

Naczelnik Wydziału (—) *S. Korczyński.*

132.

Wykaz obowiązujących na terenie Województwa Lubelskiego Ustaw i Rozporządzeń, ogłoszonych

a) W Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej od Nr 40 z dn. 1/VI do Nr. 50 z dn. 10/VII. 1922 r.

b) W Monitorze Polskim od Nr. 123 z dn. 1/VI-22 r. do Nr. 154 z dn. 11/VII 1922 r.

Urzędy i urzędnicy.

Dz. Ust. Nr. 41 poz. 347 Rozp. Rady Min. z dn. 10/V—22 r. w sprawie zmiany przepisów o djetach i koszt. podróży.

Dz. Ust. Nr. 45 poz. 382. Rozp. Rady Min. z dn. 30/V—22 r. w sprawie częściowej zmiany rozp. Rady Min. z dnia 2/VI—21 r. o wynagr. funkcjonar. pocztowych za czas spędzony w służbie w pocztach ruchomych (ambulansach pocztowych).

Dz. Ust. Nr. 98 poz. 424 Rozp. Min. Sprawiedl. z dn. 26/V. 22 r. w przedm. oznaczenia władz dyscypl. powołany do orzekania w sprawach dyscypl przeciw urzędnikom i niższym funkcjonar. i wymiaru sprawiedliwości.

Bezpieczeństwo publiczne.

Dz. Ust. Nr. 46 poz. 407. Rozp. Min. Robót Publ. i Min. Spr. Wewn. z dn. 3/VI—22 r. o wymijaniu i wyprzedzaniu na drogach publicznych.

Prasa.

Dz. Ust. Nr. 49 poz. 437. Rozp. Min. Spraw Wewn. z dnia 8/VI—22 r, dotyczące zmiany rozp. z dn. 12/II—19 roku w przedm. dostarcz. bezpłatn. egzemplarzy obowiąz. druków.

Repatrjacja.

M. P. Nr. 151. Rozp. Rady Min. z dn. 19/VI—22 r. w przedm. zniesienia urzędu Nadzwycz. Komisarza do spraw repatrjacji.

Sprawy administracyjne.

M. P. Nr. 134. Obwieszcz. Min. Spraw Wewn. z dn. 3/VI—22. w przedm. zmiany nazw niektórych miejscowości.

Sprawy wojskowe.

Dz. Ust. Nr. 40 poz 335. Rozporz. Rady Min. z dn. 10/V—22. w sprawie uposażenia wojska.

Dz. Ust. Nr. 41 poz. 349. Rozporz. Rady Min. z dn. 22/V—22 r. w przedm. odroczenia terminu zwolnienia ze służby wojsk. części rocznika 1899 i 1900.

Zdrowie Publiczne.

Dz. Ust. Nr. 40 poz. 337. Rozp. Min. Zdr. Publ. z d. 6/III—22. wydane w porozumieniu z Min. Spraw Wewn. o przepisach sanitar. dla zakładów fryzjerskich i golarskich.

Dz. Ust. Nr. 41 poz. 353. Rozp. Min. Zdr. Publ. z dn. 15/III—22 r, w przedm. utworzenia Izb Lekarskich.

Dz. Ust. Nr. 48 poz. 431 Rozp. Min. Zdr. Publ. z dn. 8/VI—22. w przedm. wprowadzenia jednolit. mianownictwa chorób i przyczyn zgonów.

Przemysł i Handel.

Dz. Ust. Nr. 48 poz. 427. Rozp. Rady Min. z dn. 7/VI—22 r. zmieniające rozp. z dn. 6/II—22 r. w przedm. statystyki stanu zatrudnienia w przemyśle.

Dz. Ust. Nr. 50 poz. 441. Ustawa z dn. 12/V—22 r. w przedm. ratyfikacji konwencji handl. między Polską a Francją podpisanej w Paryżu dn. 9/II—22 r.

Dz. Ust. Nr. 50 poz. 442. Konwencja Handlowa między Polską a Francją.

Dz. Ust. Nr. 50 poz. 443. Oświadcz, Rządowe z dn. 27/VI-22. w przedm. daty wejścia w życie Polsko-Francuskiej Konwencji Handl. z dn. 6/II—22 r.

Ochrona i pośrednictwo pracy.

Dz. Ust. Nr. 40 poz. 334. Ustawa z dn. 16 maja 1922 r. o urlopach dla pracowników, zatrudnionych w przemyśle i handlu.

Walka z drożyzną.

Dz. Ust. Nr. 43 poz. 361. Rozp. Rady Min. z dn. 22/V—22 r. o przekazaniu Min. Spraw Wewn. prawa do wydawania zarządzeń o obowiązku posiadania przez właścicieli przedsiębiorstw handl. faktur uwidaczniania cen na artykuły pierwszej potrzeby oraz przedstawiania cenników władzom administr.

Kolejnictwo.

Dz. Ust. Nr. 41 poz. 354. Rozp. Min. Kol. Żelazn. z d. 27/IV—22 r. o budowie i ustawianiu kotłów parowozowych i kotłów parowych ustawianych w wagonach kolejowych jako też o nadzorze nad niemi.

Dz. Ust. Nr. 43 poz. 367. Rozp. Min. Kol. Żelazn. z dn. 3/VI—22 r. o zmianach i uzupełnieniach przepisów przewoz. stanowiących część I Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt stosowanej do przewozów kolejami wązkotorow.

Dz. Ust. Nr. 41 poz. 368. Rozp. Min. Kol. Żelazn. z dn. 9/VI—22 r. o zmianach i uzupełnieniach Taryfy ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt stosowanej do przewozów kolejami wąskotorow.

Dz. Ust. Nr. 48 poz. 428. Rozp. Min. Kol. Żelazn. z dn. 22/II—22 r. w sprawie nowego brzmienia cz. II i III taryfy ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt.

M. P. Nr. 139. Obwieszcz Min. Kol. Żelazn. z dn. 9/VI—22 r. o zmianie względnie uzupełnieniu składu Państw. Rady kolejowej na okres trzechlecia 1922—1924.

Poczta i Telegraf.

Dz. Ust. Nr. 40 poz. 341. Rozp. Min. Poczt i Telegr. z dnia 26/IV—22 r. o zaprowadzeniu wzajemnej wymiany przekazów pocztowych między Polską a Francją.

Dz. Ust. Nr. 40 poz. 342. Rozp. Min. Poczt i Telegr. z dnia 17/V—22 roku o częściowej zmianie taryfy pocztowej w obrocie z Węgrami.

Dz. Ust. N. 43 poz. 363. Rozp. Min. Poczt i Telegr. z dnia 1/VI-22 r. o zaprowadzeniu wzajemnej wymiany paczek poczt. między Polską a Rumunją.

Dz. Ust. Nr. 47 poz. 425. Rozp. Min. Poczt. i Telegr. z dnia 9/VI-22 r. o podwyższeniu opłat telefon. budowlanych.

Dz. Ust. Nr. 49 poz. 439. Rozp. Min. Poczt i Telegr. z dnia 10/VI—22 r. o podwyższeniu opłat pocztowych.

Dz. Ust. Nr. 49 poz. 440. Rozp. Min. Poczt i Telegr. z dnia 20/VI-22 r. w sprawie zmiany rozporz. z dn. 29/VIII-19 r. w przedm. odpowiedzialności Zarządu poczt. za krajowe przesyłki poczt. i telegramy.

M. P. Nr. 127. Rozp. Min. Poczt i Telegr. z dn. 12/V—22 r. o artykułach, podlegających ograniczeniu przewozu pocztą w obrocie wewnętrznym.

M. P. Nr. 149. Rozp. Min, Poczt i Telegr. z dn. 17/VI—22 r. w przedm. przyjmowania poleconych przesyłek listowych poza godz. urzęd,

M. P. Nr. 148. Rozp. Min. Poczt i Telegr. z dn, 7/VI — 22 r. o pełnomocn. pocztowych.

Sądownictwo.

Dz. Ust. Nr. 46 poz. 387. Ustawa z dn. 31/V—22 r. o ulgach w aplikacji sądowej w b. zaborze rosyjskim.

Dz. Ust. Nr. 46. poz. 406. Rozp. Min. Sprawiedl. z dnia 6/IV 1922 r. w porozum. z Min. Skarbu i Prezesem Najwyż. Izby Kontroli w przedm. uiszczania opłat sądowych w znaczkach sądowych.

Dz. Ust. Nr. 47 poz. 415. Ustawa z dn. 21/VI—22 r. o zniesieniu sądu apelacyjnego Ziem Wschodnich, oraz dyslokacji sądów w okręgach sądów apelacyjn. w Wilnie i Lublinie.

Dz. Ust. Nr. 47 poz. 420. Rozp. Rady Min. z dn. 23/VI—22 r. w przedm. przedłużenia terminów wekslowych o okręgu sądu apelacyjn. w Lublinie.

Dz, Ust. Nr. 47 poz. 421. Rozp. Min. Sprawiedl. w porozum. z Min. Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dn. 19/V—22. zmieniające rozp. z dn. 11/III—21 r. o opłatach w postępowaniu rejestrowem.

Skarbowość.

Dz. Ust. Nr. 40 poz. 343. Rozp. Min. Przemysłu i Handlu z dn. 24/V—22 r. w przedm. opłat pobieranych przez urzędy miar za przewóz narzędzi mierniczych zatrzymanych przy jewizjach handlu.

Dz. Ust. Nr. 41 poz. 352. Rozp. Rady Min. z dn. 26/V—22 r. w przedm. taksy dla pisarzy hipoteczn.

Dz. Ust. Nr. 41 poz. 355. Rozp. Min. Skarbu z dn. 2/V—22 r. o przeliczaniu walut obcych na marki polskie przy umowach ubezpieczenia.

Dz. Ust. Nr. 42 poz. 357. Rozp. Min. Skarbu z dn. 19/V—22 r. w przedm. przepisów wykonawczych do ustawy o podatku od wzbogacenia się, które ujawniło się przez nabycie nieruchom. i przez opłatę długów hipotecznych.

Dz. Ust. Nr. 43 poz. 364. Rozp. Min. Skarbu z dn. 22/V—22 r. w przedm. świadectw na przewóz spirytusu i wódki.

Dz. Ust. Nr. 44 poz. 374. Rozp. Min. Skarbu z dn. 29/V—22 r. w przedm. statutu Polskiego Banku Krajowego.

Dz. Ust. Nr. 45 poz. 384. Rozp. Min. Kol. Żelazn. z d. 30/V—22 r. o czasowych ulgach taryfowych przy przewozie kolejami artykułów żywnościowych i opału domowego.

Dz. Ust. Nr. 47 poz. 409. Ustawa z dn. 1/VI—22 r. o monopolu tytuniowym.

Dz. Ust. Nr. 47 poz. 421. Rozp. Min. Sprawiedl. w porozumieniu z Min. Skarbu oraz Przem. i Handlu z dn. 19/V—22 r. o dodatku uzdrowiskowym.

Dz. Ust. Nr 47. poz. 426. Obwieszcz. Min. Skarbu z dnia 7/VI-22 r. w sprawie sprostowania omyłek druku w rozp. Min. Skarbu z dn. 17/I-22 r. w przedm. tekstu ustawy o państw. podatku przem. w brzmieniu obowiąz. od czasu wejścia w życie ustawy z dn. 17/XII-21 r.

Dz. Ust. Nr. 49 poz. 436. Rozp. Min. Skarbu z dn. 6/VI—22 r. o kompetencji władz. skarb. w sprawach podatku zarobkowego od przedsiębiorstw obowiązanych do publ. składania rachunków tudzież w sprawach podatku od zysków wojennych oraz podatku wojennego od wspomnianych przedsiębiorstw.

M. P. Nr. 138. Rozp. Rady Min. z dn. 18/V—22 r. w przedm. zmiany rozp. z dn. 19/IX—21 r. i dn. 5/I—22 r. o komisji oszczędn.

M. P. Nr. 154. Przepisy normujące stosunek Kas Skarb. do Kas kolejow. wydane w porozumieniu z Min. Kol. Żel. i Najwyższą Izbą Kontroli.

Szkolnictwo.

Dr. Ust. Nr. 45 poz. 383. Rozp. Min. W. R. i O. P. z d.5/IV—22. w przedm. wymiarów i liczby pomieszczeń w budynkach publ. szkół powszechn. i domach mieszkalnych dla nauczycieli.

M. P. Nr. 147. Rozp. Rady Min. z dn. 19/VI—22 r. w przedm utworzenia państw. szkoły hygieny.

133.

Wykaz ważniejszych Okólników Woj. Lub. z roku 1921

zachowujących obecnie moc obowiązującą.

(Dokończenie, zob. Dz. Urz. Woj. Lub. 1922, Nr. 4, poz. 105).

Nr.	Data	Liczba	PRZEDMIOT
208	11 III 1921	530/III 1	Opał dla szkół powszechnych.
209	11 III „	660/III 1	Zawieszanie w urzędowaniu członków magistratu.
211	14 „ „	193/II 8	Regulaminy dla rad odbudowy.
218	15 „ „	1652/Pr. 1	Ograniczanie poborów służbowych w razie zawieszania urzędnika w służbie.
227	16 „ „	1718/Pr. 1	Ustalenie charakteru broni „Flower".
232	22 „ „	649/III 1	Przechowywanie naczyń i przyrządów służących do potajemnego wyrobu spirytusu.
236	23 „ „	1944/Pr. 1	Sprawozdanie o zmianach w Policji Państwowej.
243	24 „ „	1871/II 1	Koszta komisyjne—zaliczki, pokrywanie.
247	26 „ „	81/Pr. 49	Ograniczenie sprzedaży napojów alkoholowych.
250	30 „ „	2016/Pr. 1	Broń palna—ewidencja wydanych pozwoleń.
266	7 IV „	1630/II 1	Traktaty Wersalskie—przepisy wykonawcze.
272	9 „ „	994/VI Ks.	Współdziałanie władz administracyjnych przy szczepieniach przeciw księgosuszowych.
278	7 „ „	2301/II 1	Usterki w załatwianiu spraw obywatelstwa.
279	7 „ „	2292/II 1	Wykaz terminów okresowych sprawozdań.
288	13 „ „	2426/II 1	Organizacja opieki nad zabytkami kultury i sztuki.
296	15 „ „	923/Pr. 4	Zakłady drukarskie i składy druków—ścisły nadzór i ewidencja.
305	20 „ „	2302/II 1	Godziny przyjęć interesantów.
309	20 „ „	2542/II 1	Przepisy budowlane.
311	20 „ „	2341/Pr. 1	Okr. Dyr. Rob. Publ., zespolenie z Urzędem Wojewódzkim.
322	23 „ „	2046/II 1	Etaty parafji ewangelicko-augsburskich, zatwierdzanie.
324	21 „ „	2617/II 1	Koszta podróży i tranzlokacji.
333	27 „ „	2462/Pr. 1	Zbiórki na cele ogólne.
341	27 „ „	3042/VI 1	Powierzenie Państw. Bankowi Roln. czynności związanych z prowadzeniem ewidencji i ze zwrotem pożyczek udzielonych przez Min. Rolnictwa na pomoc rolną.
344 taj.	29 „ „	121/tajne	Instrukcja dodatkowa o organizacji urzędów śledczych i Gł. Kom. P. P.
347	30 „ „	943/III 1	Podatki gminne z majątków skarbowych.
350	14 „ „	2521/Pr. 1	Ustalenie terminów urzędowych II i I instancji administracyjnej.
362	4 V „	81/Pr. 101	Nadsyłanie do Izby Skarbowej miesięcznych wykazów prawomocnych orzeczeń karnych na podstawie ustawy o ograniczeniu sprzedaży napojów alkoholowych.

Nr.	Data		Liczba	PRZEDMIOT
364	5 V	1921	1049/Pr. 3	Kwesty publiczne.
365	6 „	„	842/III 1	Umieszczanie ogłoszeń mieszkaniowych w czasopismach.
387	12 „	„	1265/Pr. 4	Opłaty stemplowe.
389	12 „	„	2578/Pr. 1	Sprawozdania do władz wyższych — formułowanie motywowanych wniosków.
399	19 „	„	2999/II 1	Reorganizacja organów opieki nad inwalidami.
407	27 „	„	3677/VI 1	Tryb komunikowania się z organami Najwyższej Izby Kontroli Państwa.
408	27 „	„	3591/VI 1	Opłaty skarbowe od umów na dostawy.
414	24 „	„	2484/II 1	Roboty pomiarowe przy parcelacjach.
417	23 „	„	3300/II 1	Sprawdzanie rachunków przed dokonaniem wypłaty.
430	28 „	„	2400/Pr. 1	Wydawanie paszportów zagranicznych.
431	28 „	„	71/Pr. 2	W sprawie działalności misji amerykańskiej metodystów.
435	30 „	„	2674/Pr. 1	W sprawie antypolskiej działalności bolszewików na kresach.
436	30 „	„	2850/Pr. 1	Repatrjacja jeńców i zakładników.
442	1 VI	„	1290/Pr. 2	Zasięganie opinji u kandydatów na urzędy państwowe.
450	2 „	„	81/Pr. 132	Określenie kompetencji Powiatowych Komisji do walki z alkoholizmem.
454	3 „	„	3550/II 1	Ewidencja pracy koni w Starostwach.
468	9 „	„	3089/Pr. 1	Przesyłanie okólników w 2-ch egzemplarzach.
475	10 „	„	3643/II 1	Zarachowywanie grzywien administracyjnych.
478	12 „	„	2881/Pr. 1	Tępienie przestępstw, bandytyzmu i morderstwa.
481	11 „	„	3860/II 2	Przestrzeganie drogi służbowej w korespondencji z Min. z Min. Wyzn. Rel. i Ośw. Publ.
489	14 „	„	3459/II 1	Usprawiedliwienie wypadków dowodami rachunkowymi.
492	23 „	„	254/X 2	Instrukcja biurowa dla Starostw.
498	15 „	„	3929/II 1	Zaznajomienie się z duchownymi prawosławnymi.
500	18 „	„	2524/II 1	Kontrakty dzierżawne na prawo polowania.
501	18 „	„	3045/Pr. 1	Więziennictwo administracyjne.
503	20 „	„	2567/Pr. 1	Lombardy prywatne.
522	24 „	„	3175/Pr. 6	Odbieranie legitymacji urzędniczych.
528	29 „	„	4650/VI 1	Pobieranie opłat stemplowych.
533	30 „	„	4308/II 1	Czynności referatów administracyjno-karnych w akcji odczyszczania miast i miasteczek.
536	1 VII	„	3452/Pr. 1	Sprawa goszczenia przez Starostów przyjezdnych wyżej postawionych urzędników.
537	30 VI	„	4338/II 1	Tryb postępowania przy wymierzaniu kar przeciwko wójtom i sołtysom za wykroczenia służbowe.

Nr.	Data	Liczba	PRZEDMIOT
543	4 VII 1921	920/Pr. 8	Sprawozdanie sytuacyjne.
547	5 „ „	4272/II 1	Przestrzeganie przepisów, dotyczących nabywania gruntów włościańskich.
548	6 „ „	4384/II 1	Założenie książek podręcznych w oddziałach administracyjno-karnych.
549	5 VII 1921	4385/II 1	Zmiana podstawy prawnej do orzecznictwa adm. karnego w sprawach o przekroczenia sanitarne.
550	5 „ „	2330/II 2	Postępowanie przy zamianie kar pieniężnych na areszt w razie nieściągalności.
554	7 „ „	2893/Pr. 23	Wydawanie pozwoleń na broń palną krótką.
559	7 „ „	4386/II 1	Dozory kościelne i ich zadania oraz obowiązki.
563	11 „ „	4501/II 1	Podwody dla funkcjonarjuszy pocztowych.
583	16 „ „	1463/III 1	Sejmikowe komisje rewizyjne.
586	18 „ „	3425/Pr. 2	Przesyłanie spraw poufnych w podwójnych kopertach.
588	18 „ „	1725/II 6	W sprawie ściągania zasiłku zwrotnego.
591	18 „ „	4611/II 1	Dostarczanie środków przewozowych dla celów drogowych.
594	21 „ „	4691/II 1	Używanie tytułów przez rabinów.
598	18 „ „	3775/II 1	Tabory powiatowe—norma używania.
611	30 „ „	3695/Pr. 27	Wydawanie pozwoleń na broń obcopoddanym.
612	29 „ „	3890/Pr. 1	Dostarczanie blankietów paszportów zagranicznych.
614	2 VIII „	636/Pr. 5	Stosunek władz administracji politycznej do Policji Państwowej.
616	2 „ „	5090/II 1	Przechowywanie kluczy od cerkwi prawosławnych.
617	2 „ „	4961/II 1	Podwody dla Policji.
632	5 „ „	5695/VI 1	W sprawie wpłat uskutecznionych za pośrednictwem banków prywatnych.
641	9 „ „	3898/Pr. 1	Wydawanie pozwoleń na karuzele i huśtawki.
650	11 „ „	147/X 1	Zaliczki na płace.
658	18 „ „	3695/Pr. 28	Wydawanie kart na broń i polowanie.
662	17 „ „	347/X 1	Przesunięcie terminu przedkładania miesięcznych sprawozdań z obrotu sum budżetowych i depozytowych.
668	23 „ „	3313/Pr. 73	Zwalczanie bandytyzmu.
698	1 IX „	134/Pr. 3	Interpelacje poselskie, pośpiech w załatwianiu.
700	1 „ „	512/X 1	Instrukcja biurowa.
703	6 „ „	923/Pr. 12	Kontrola nad dostarczaniem egzemplarzy obowiązujących.
712	10 „ „	5688/II 1	Umieszczanie na odpisach klauzuli „podpis nieczytelny".
713	10 „ „	5682/II 1	W sprawie stwierdzenia obywatelstwa.
720	15 „ „	5549/II 1	Koszty leczenia ubogich żydów.

Nr.	Data	Liczba	PRZEDMIOT
726	22 IX 1921	3222/Pr. 13	Walka z koniokradztwem i bydłokradztwem.
740	22 „ „	1817/III 1	Tryb ogłaszania uchwał gminnych.
741	22 „ „	1875/III 1	Tryb przedkładania skarg na decyzje organów samorządu gminnego.
742	22 „ „	1874/III 1	Obowiązki gmin wiejskich odnośnie ściągania podatków państwowych.
743	19 „ „	701/X 1	Nadsyłanie sprawozdań i terminowe wykonywanie poleceń Urz. Woj. przez Starostwa.
746	23 „ „	5820/II 1	Utrata obywatelstwa wskutek niespełnienia obowiązku służby wojskowej.
758	30 „ „	225/Taj.	Walka z agitacją komunistyczną.
762	3 X „	6002/II 1	Egzaminy urzędników administracyjnych.
778	8 „ „	771/X 1	Stemplowanie ofert i załączników.
794	18 „ „	2523/Pr. 10	Konfiskata broni.
795	18 „ „	5090/II 3	Przechowywanie kluczy od cerkwi prawosławnych.
797	19 „ „	6141/II 1	Nakładanie kar za przekroczenia Ustawy z dn. 11/II 1921 o załatwianiu zatargów zbiorowych między pracodawcami a pracownikami rolnymi.
798	19 „ „	5887/II 1	Załatwianie korespondencji w sprawach obywatelstwa.
799	19 „ „	5887/II 9	Wyjaśnienia w sprawie obywatelstwa polskiego.
805	21 „ „	4750/Pr. 1	W sprawie bezpośredniej korespondencji z placówkami Państwa Polskiego zagranicą.
810	20 „ „	1902/III 1	Interpretacja art. 13 dekretu o samorządzie miejskim.
816	22 „ „	2621/V 2	Powołanie Komisji Powiatowych do badania cen.
817	21 „ „	6259/II 1	W sprawie zachowania się podczas wizytacji parafji prawosławnych przez Biskupa Prawosławnego.
823	27 „ „	4879/Pr. 1	W sprawie tytułów służbowych.
834	2 XI „	2621/V 3	Komisja badania cen i zysków instrukcja szczegółowa.
839	3 „ „	923/Pr. 18	Egzemplarze obowiązujące.
846	9 „ „	5183/Pr. 1	Przedstawianie kandydatów na wakujące posady w Starostwach.
850	9 „ „	6518/II 1	Statystyka gmin wyznaniowych żydowskich.
861	12 „ „	918/X 3	Zapomogi na wpisy szkolne dla dzieci funkcjonarjuszów państw. ucz. do szkół prywatnych.
866	16 „ „	2638/V 9	Komisja do badania cen i zysków — instrukcja w sprawie formowania wykazów cen wytycznych.
873	16 „ „	1100/X 2	Wprowadzenie w życie ustawy emerytalnej.
878	18 „ „	771/X 2	Opłaty stemplowe od rachunków.
882	21 „ „	5361/Pr. 1	Ustalenie pisowni w referatach.
890	23 „ „	6234/II 2	Pieczęcie urzędowe dla Zarządów parafjalnych.
892	23 „ „	6854/III 1	Wybory członków Zarządu do gmin wyznaniowych żydowskich.
893	24 „ „	6792/II 1	Poświadczenia dla zawarcia małżeństwa przez obywateli polskich zagranicą.

Nr.	Data	Liczba	PRZEDMIOT
897	26 XI 1921	6631/II 1	Ochrona gołębi pocztowych.
902	29 „ „	6816/II 1	W sprawie parafji i filjałów ewangelickich.
909	3 XII „	1401/X 1	Wprowadzenie w życie nowych przepisów rachunkowo-kasowych.
916	5 „ „	7033/II 1	Stosunek oficera Ewidencyjnego do Starosty.
919	6 „ „	6654/II 1	Stosowanie amnestji w sprawach o lichwę wojenną.
921	5 „ „	7103/II 1	Organizacja Wojewódzkiego Oddziału Sztuki i Kultury.
922	6 „ „	1024/Pr. 2	Zakaz sprzedaży napojów alkoholowych.
922	7 „ „	4809/Pr. 39	Wydawanie pozwoleń na broń palną.
936	10 „ „	660/III 4	Zawieszenie w urzędowaniu burmistrza i członków Rad Miejskich.
938	12 „ „	2223/III 7	Opał dla szkół powszechnych.
947	13 „ „	4537/Pr. 8	Praca dla zdemobilizowanych oficerów.
952	15 XII „	5378/Pr. 60	Komisje dla badania cen i zysków.
954	14 „ „	667/II 2	Koszta leczenia za osoby z gmin małopolskich.
966	21 „ „	1379/X 1	Księgowanie depozytów.
969	22 „ „	1037/Pr. 5	Dostarczanie blankietów pozwoleń na broń, pozwoleń na kupno broni i kart łowieckich.
972	23 „ „	7289/II 1	Znaki pomiarowe ochrona.
973	23 „ „	4018/Pr. 4	Dowody osobiste.
974	23 „ „	1843/III 3	Podatek komunalny od węgla.
977	21 „ „	1670/III 3	Podatki gminne z gruntów zajętych pod tor kolejowy.
984	2 I 1922	7419/II 1	Sprawa rejestracji o konsulatach.
985	7 „ „	1640/X 1	Przedkładanie odpisów zawieranych umów Sądom Kontroli Państwa.
986	3 „ „	7498/II 1	Instrukcja w sprawie zmiany nazwisk.
987	3 I 1922	5847/Pr. 1	W sprawie przestrzegania przepisów obowiązujących w stosunku do przedstawicieli państw obcych.
988	3 „ „	7384/II 12	Nadawanie obywatelstwa polskiego obywatelom rosyjskim i ukraińskim.
989	9 „ „	5825/Pr. 1	Kontrola nad dostarczaniem egzemplarzy obowiązujących.
990	3 „ „	1847/III 3	Pobieranie podatków z tego samego źródła na rzecz Pow. Związku Komunalnych i na rzecz miasta.
991	4 „ „	6095/II 15	Zasiłki wojskowe.
994	7 „ „	2567/Pr. 2	Lombardy prywatne.

134.

Treść dzienników Samorządu powiatowego i miejskiego na terenie Wojew. Lubelskiego w czerwcu 1922 r.

a) Wydawnictwa Sejmików i Wydziałów Powiatowych:

Garwolin.

Dziennik Urzędowy — organ Sejmiku powiatowego.

Nr. 11 z dnia 14/VI—22 r.

Od redakcji. O czem rolnik powinien wiedzieć. Rady i przypomnienie na czerwiec. O szkole hodowl. w Dęblinie. Z Tow. i instyt. rolniczych. Co to jest rdza zbożowa i jak ją zwalczyć. Szkolnictwo—komunikat. Z powiatu.

Hrubieszów.

Przegląd Hrubieszowski—Organ Sejmiku pow.

Nr. 15 z dnia 1/VI—22 r.

Dział urzędowy: Statut o podatku od spirytusu, win i wyrobów wódcz. na rzecz Zw. Kom. pow. Hrub. D-tto od piwa. D-tto o podatku od budynków na akcję przeciwpożar. w pow. Dział nieurz.: Nasze zad. główne w dobie obecnej. Kronika ziemi Hrub. Wiadomości bieżące. Rolnictwo.

Nr. 16 z dnia 10/VI—22 r.

Dział urzędowy: Statut o podat. od węgla kam., koksu, węgla brunatn. i brykietów węgl. D-tto od młynów w pow. Hrub. D-tto od psów. D-tto od zwierząt dom. Dział nieurz.: Co powinien rolnik wiedzieć o giełdach handl. Kronika Hrub. Wiadomości bieżące. Rolnictwo.

Nr. 17 z dnia VI—22 r,

Dział urzędowy: Protokół posiedz. Sejm. Hrub. z dn. 30/V—22 r. Statut otwier. i zamykania zakład. przemysł. i handl. Odezwa do ludn. pow. Hrubiesz. Kronika ziemi Hrub. Wiadomości bieżące. Rolnictwo.

Krasnystaw.

Ziemia Krasnostawska—organ samorządowo-społeczny Sejmiku.

Nr. 11 z dnia 1/VI—22 r.

Z działu nieurz.: Dyscyplina społeczna. Dysharmonja. Zarys rozwoju stowarzyszeń spożyw. w b. Kongresówce. Życie samorz. powiatu. Kronika. Dział urzędowy. Dodatek oświatowy.

Nr. 12 z dnia 15/VI—22 r.

Z działu nieurz.: Etyka w życiu społeczn. Wykaz cen wytyczn. w pow. Krasnost. w mies. czerwcu b. r. Życie samorz. powiatu. Dział urzędowy. Dodatek oświatowy.

Tomaszów.

Ziemia Tomaszowska—organ urzędowy Sejm.

Nr. 1 z dnia 3/V—22 r.

Przedmowa. Dawne i nowsze wiadomości o powtecie. Z wiadomości o Tomaszowie. Samorząd powiat. Dział rolnictwa. Szkolnictwo i oświata. Sprawy ekonom.-gosp. Nasze potrzeby zdrowotne. Organizacja władz bezp. w pow. Tomasz. Statystyka przestępstw w pow. Tomasz. za mies. marzec 1922 r. Wiadomości bieżące.

Nr. 2 z dnia 20/V—22 r.

Przedmowa. Dawne i nowsze wiadom. o pow. Dział rolnictwa. Szkolnictwo i oświata. Nasze potrzeby zdrowotne.

Nr. 3 z dnia 5/VI—22 r.

Protokół Nr. 15 uchwał Sejm. Pow., powziętych na posiedz. w dn. 14/V 1922 r. Posiedz. Wydz. Pow. z dn. 14/V—22 r. Statystyka przestępczości w pow. Tomasz. za m. kwiecień 1922 r. W sprawie kwestjonarjusza.

Nr. 4 z dnia 20/VI—22 r.

Samorz. pow. Sprawy miejskie. Nasze potrzeby zdrowotne. Sprawa mieszk. a zdrowie. W sprawie kwestjonarjusza.

Zamość.

Ziemia Zamojska—organ urzędowy Sejmiku.

Nr. 23 z dn. 4/VI—22 r.

Poradn. gospodar. Z kraju. Kronika.

Nr. 24 z dnia 11/VI—22 r.

O samorz. gminnym. W sprawie kradzieży koni. Poradn. gosp. Tydzień politycz. Z kraju. Kronika.

Nr. 25 z dnia 18/VI—22 r.

Spuścizna po zaborcach. Składanie zeznań do podat. doch. Poradnik gosp. Z kraju. Kronika.

Nr. 26 z dnia 25/VI—22 r.

Paląca sprawa. Spółdzielcze jajczarstwo w Polsce. Restyt. lub odbud. platancji buraków cukr. Meljoracje rolne Z kraju. Kronika.

b) Wydawnictwa Magistratów:

Biała Podlaska.

Gazeta Zarządu m. Białej Podlaskiej.

Nr. 1 z dnia 30/IV—22 r.

Odezwa do obywateli m. Białej Podlaskiej. Sprawozd. z posiedz. Rady Miej. m. Białej Podl. w dniu 16/II—22 r. Cennik artykułów żywn. i ich przetworów ustalonych na podst. badań pow. Kom. dla badania cen w Białej Podlaskiej za m. kwiecień 1922 r.

Nr. 2 z dn. 7/V—22 r.

Wezw. do Kapitalistów i Przemysł. Sprawozd. z posiedzeń Rady Miej. w dn. 7/III—22 r. Wezw. do składania zeznań o dochodzie. Kronika.

Nr. 3 z dnia 21/V—22 r.

O podatku dochod. wogóle. Spraw. posiedz. Rady Miej. w dn. 21/III 1922 r. Ogłoszenia urzęd. Cennik art. żywn. i ich przetworów w Białej Podl. za mies. maj 1922 r.

Nr. 4 z dnia 4/VI—22 r.

Odezwa do P. T. obywateli m. Białej Podl. Spraw. Rady Miej. w dn. 4/IV—22 r. Ogłoszenia Magistratu.

Lublin.

Dziennik Zarządu m. Lublina.

Nr. 21 z dnia 3/VI—22 r.

Ruch służbowy. Zarządzenia: Nr. 114, 115 Posiedz. Magistratu z dn. 26/V—22 r. Wyciąg prot. 15 posiedz. Rady Miej. z dn. 11/V—22 r. Ustawa z dn. 11/V-22. o rachubie czasu. Statut zw. miast polskich.

Nr. 22 z dnia 10/VI—22 r.

Ruch służbowy. Posiedz. Magistratu z dnia 1/VI—22 r. Zarządzenie Nr. 116. Wyciąg z ustawy z dn. 4/IV—22 r. Wyciąg z rozporządz. Min. Skarbu z dnia 22/IV—22 r.

Nr. 23 z dnia 17/IV—22 r.

Ruch służbowy. Posiedz. Magistratu z dn.: 1/VI (dokoń.) 2/VI, 6/VI, 7/VI, 9/VI—22 r.

Nr. 24 z dnia 24/VI—22 r.

Ruch służbowy. Instrukcja Magistr. w przedm. kwalifikowania i umieszcz. chorych w szpit. Lubelskich na rach. miasta. Posiedz. Magistr. z dn.: 12/VI, 13/VI, 16/VI, 17/VI—22 r. Posiedz Rady Miej. z d. 18/V-22.

Siedlce.

Gazeta Zarządu m. Siedlec.

Nr. 7 z dnia 27/V—22 r.

Protokół posiedz. Rady Miejskiej z dnia 23/III, 12/IV—22 r.

Nr. 8 z dnia 10/VI—22 r.

Protokół posiedz. z dn. 4/V. Ogłosz. Dyr. Tow. Kredyt. m. Siedlec.

B.

135.

Blankiety dowodów osobistych dla obywateli polskich.

L. 6789/Pr.

W sprawie dostarczania blankietów dowodów osobistych, według ustalonych wzorów Min. S. Wew. w reskrypcie Nr. B, P. 2270 z dn. 27/V 1922 roku postanowiło:

1) Drukarnia Państwowa w Warszawie jest wyłącznym wytwórcą blankietów dowodów osobistych, których wzory ustalone powołanym wyżej okólnikiem, na całym obszarze b. dzielnicy rosyjskiej i austrjackiej.

2) Koszt egzemplarza blankietu dowodu osobistego ustala Drukarnia Państwowa w zależności od ceny rynkowej papieru i robocizny.

3) Drukarnia Państwowa prowadzi u siebie księgowość, a mianowicie:

a) księgę nakładu i stan magazynu,

b) księgę odbiorców.

4) Odbiorcami są Województwa i Komisarz Rządu na m. st. Warszawę.

5) Województwa (w Warszawie Komisarjat Rządu) przesyłają zamówienia z wymienieniem ilości egzemplarzy blankietów i terminu dostawy. Jeżeli Drukarnia Państwowa w ciągu dni trzech od daty otrzymania zamówienia nie wniesie reklamacji, dostawa będzie uskuteczniona w terminie.

6) Po odbiór zamówionych blankietów dowodów osobistych zgłosić się ma delegat Województwa (Komisarjatu Rządu) osobiście w Drukarni Państwowej i wykazać się formalnem pełnomocnictwem. Urzędnik Drukarni Państwowej przeliczy w obecności tegoż delegata blankiety, które odbierze delegat i podpisze potwierdzenie odbioru. Po dokonaniu odbioru i pokwitowaniu wnoszenie jakichkolwiek raklamacji z powyższego tytułu jest niedopuszczalne.

7) Po wręczeniu delegatowi blankietów Drukarnia Państwowa zawiadamia o tem władzę zamawiającą (p. 4) i dołącza do zawiadomienia rachunek, który władza zamawiająca pokryć ma w ciągu dni trzech gotowizną w Polskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej, wpłacając należność na rachunek Drukarni Państwowej w Warszawie (Conto Nr. 29).

Odpis wspomnianego wyżej zawiadomienia przesyła równocześnie Drukarnia Państwowa Ministerstwu Spraw Wewnętrznych (Wydział Porządku Publicznego i Policji), sprawującemu nadzór na manipulacją blankietami dowodów osobistych.

8) Aby zapóbiec tworzeniu nadmiernego zapasu blankietów dowodów osobistych, należy pierwszemi zamówieniami objąć tylko taką liczbę blankietów, jaka na najbliższy np. miesięczny okres czasu może być, jako niezbędna przewidziana.

9) Wojewodowie przesyłają blankiety Starostom pod ścisłym rachunkiem. Starostowie przedstawiają Wojewodom co kwartał kalendarzowy sprawozdanie z użycia blankietów (wydanych, zepsutych i t. p.) dołączając do sprawozdania wszystkie zepsute lub zniszczone blankiety, które nie mogą być zużytkowane.

Pierwsza serja blankietów dowodów osobistych będzie gotowa w połowie miesiąca lipca 1922 roku. Od tego terminu upoważnione urzędy mogą się zwracać z częściowemi zamówieniami do Drukarni Państwowej w Warszawie.

136.

Reklamowanie obywateli polskich z Rosji, Ukrainy i Białorusi.

L. 4881/Pr.

Na podstawie reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dn. 21 kwietnia b. r. Nr. B. B. 2558.

W wielu wypadkach osoby, reklamujące obywateli polskich z Rosji, Ukrainy lub Białorusi, nie mogły podać Delegacji Polskiej dokładnego adresu i dostatecznych danych, umożliwiających odszukania tych osób. Wobec tego Delegacja Polska mogła zaledwie część osób z tej liczby odszukać, pozostałe zaś reklamacje niekompletne, lub też o adresach nieaktualnych, nie mogły odnieść skutku.

Delegacja Polska jednak, nie mogąc pozostawić sprawy nieodszukanych repatrjantów w zapomnieniu i pragnąc w dalszym ciągu przyjść z pomocą odszukującym i osobom zainteresowanym, zarządziła przyjmowanie reklamacji co do osób dotąd nieodszukanych, lub których adresy obecnie nie są dokładnie znane.

W kwestji tych osób można się zgłaszać do pokoju Nr. 71 Delegacji Polskiej do Spraw Repatrjacji w Warszawie, ul. Chmielna Nr. 31 od godziny 12-ej do 14-ej, w celu wypełnienia odpowiedniego druczku danymi jakie osoba reklamująca posiada.

Zgłoszenia te będą wysyłane dwa razy na miesiąc do Rosji, w formie gotowych biuletynów, zarówno do naszych instytucji i placówek, jak wszystkich urzędów rosyjsko-ukraińskich w odnośnych miastach Rosji, Ukrainy i Białorusi.

Odpowiedzi otrzymane w tym względzie, będą ogłaszane przez Delegacje Polskie w Warszawie, w miarę otrzymanego materjału.

Osoby mieszkające poza Warszawą i pozbawione możności osobistego załatwienia sprawy w biurze Delegacji, winny wypełnić w Urz. Starościńskim poniższy formularz.

ZGŁOSZENIE.

Nr. . . . .
Data . . .

1) Nazwisko i imię osoby poszukiwanej

2) Imiona rodziców

3) Data i miejsce urodzenia

4) Zawód

5) Wyznanie

6) Miejsce zamieszkania przed wojną światową

7) Data opuszczenia kraju

8) Ostatnio posiadane wiadomości o poszukiwanym gdzie zamieszkał w Rosji czem się trudnił

1) Imię i nazwisko zgłaszającej

2) Miejsce zamieszkania

Zgłoszenia te Panowie Starostowie (P. Komisarz) w miarę napływu nadsyłać będą paczkami do Delegacji Polskiej do Spraw Repatrjacji w Warszawie, ul. Chmielna L. 31, Referat Informacyjny, dwa razy na miesiąc.

Termin wysyłania liczy się szesnastego za pierwszą połowę miesiąca i pierwszego za drugą połowę ubiegłego miesiąca.

137.

Przyjazd cudzoziemców do Polski.

L. 6914/Pr.

Ponieważ w ostatnich czasach coraz częściej zachodzą wypadki że władze administracyjne I i II instancji załatwiają merytorycznie sprawy zezwoleń na przyjazd do Polski cudzoziemców, przeto na podstawie Okólnika Min. Spr. Wewn. Nr. 85 z dn. 27 maja 1922 r. polecił Wojewoda Lubelski, Ok. Nr. 282 z dn. 12 czerwca 1922 r. stosować się ściśle do nast. prawideł:

1) Do zakresu działania władz administracyjnych II i I instancji w sprawie przyjazdu do Polski cudzoziemców należy jedynie korespondencja wyłącznie o charakterze informacyjnym, a więc tylko wówczas, kiedy trzeba zebrać referencje, na które petent powołuje się, ustalić, czy dane kwestjonarjusza petenta, motywy jego zamierzonej podróży i cel odpowiadają faktycznemu stanowi rzeczy, poinformować, jaką cieszy się opinją, czy znany jest w miejscowości, dokąd się udaje i t. p.

2) Korespondencja informacyjna może być prowadzona zarówno na skutek zapytań w tej mierze poszczególnych placówek zagranicznych oraz zabiegów osób prywatnych, znajdujących się, czy to wewnątrz Polski, czy też poza jej granicami. Niezależnie jednak od tego, na skutek czyich kroków została rozpoczęta, wyniki przeprowadzonych dochodzeń winny być zawsze skierowywane bezpośrednio do tych placówek zagranicznych, gdzie ubiegający się o pozwolenie na wjazd do Polski cudzoziemiec musi się zgłosić, aby otrzymać wizę na wjazd do Polski, ponieważ merytoryczno załatwianie tych spraw leży w kompetencji Min. S. Zagranicznych i podległych mu placówek polskich zagranicznych.

3) Powyższy tryb postępowania nie może mieć zastosowania w wypadkach, kiedy idzie o przyjazd do Polski obywateli rosyjskich i ukraińskich oraz osób, które będąc przed wojną poddanemi b. imperjum rosyjskiego, obecnie reklamują swą przynależność państwową do Polski, w tych bowiem razach niezależnie od tego, na skutek czyich kroków została wszczęta korespondencja o charakterze informacyjnym, wyniki jej winny być zawsze w drodze urzędowej skierowywane do Min. Spraw Wewnętrznych, które zastrzegło sobie w tej mierze głos decydujący, nigdy zaś ani do Min. S. Zagran., ani do placówek zagranicznych, ani wreszcie do osób prywatnych.

138.

Koszty wysiedlenia cudzoziemców.

L. 6606/Pr.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z dnia 18 maja b. r. Nr. Pr. B. 2928 zawiadamia, że w myśl pisma Ministerstwa Skarbu z dn. 18 kwietnia br. 1272/D.B./2, koszta transportu wysiedlonych w drodze administracyjnej z granic Rzeczypospolitej cudzoziemców, o ile ci nie posiadają środków pie-

nięźnych, winny być pokrywane z budżetu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych (Dz. III. § 11 „Utrzymanie przytrzymanych i osądzonych administracyjnie").

139.

Tryb wydawania paszportów do Stanów Zjednoczonych.

L. 258/Pr-B.

Uzupełnienie komunikatu w przedmiocie powyższym (Dz. Urz. Woj. Lub. 1922, Nr. 4, poz. 107) na podstawie reskryptu M.S.W. z dn. 5 bm. Nr. B. B. 9506:

1) punkt 5) Dział A) komunikatu dotyczy osób nieposiadających jeszcze kartek z konsulatu St. Zjednoczonych z datą stawienia się po wizę. Czyli — emigrantom, którzy na skutek złożonego już uprzednio w Konsulacie Amerykańskim podania, z załączeniem affidavitu uzyskali kartkę wzywającą do stawienia się w konsulacie po wizę, należy wznawiać (prolongować) paszporty na podstawie tej karty bez żądania okazania affidavitu i bez zwracania się do Urzędu Emigracyjnego.

2) Paszporty opatrzone już wizą konsulatu St. Zjednoczonych Północnej Ameryki lub wizą Urzędu Emigracyjnego należy wznawiać bez okazania affidavitu i porozumienia się z Urzędem Emigracyjnym. Ponowne uzyskiwanie wiz Urzędu Emigracyjnego na tych paszportach jest zbędne.

140.

Pozwolenia na handel bronią.

L. 1268/Pr.

W myśl § 2 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 29 stycznia 1919 r. (Dz. Pr. z 1919 Nr. 12 poz. 133) Starostowie upoważnieni są do wydawania pozwoleń na sprzedaż broni myśliwskiej. Wyrażenie „broń myśliwska" należy tłomaczyć, jako obejmujące tak samą broń palną myśliwską, jak i amunicję i przybory do niej.

Zgodnie zatem z tym paragrafem Starostowie mogą wydawać pozwolenia tak na sprzedaż samej broni, jak i na sprzedaż amunicji i przyborów myśliwskich, po porozumieniu się, za pośrednictwem Województwa, z właściwem Dowództwem Okręgu Korpusowego (Dawniej D. O. Generalnego), jednakże zaznaczam, że wobec zamierzonego w niedługim czasie wniesienia do Sejmu ogólnej ustawy o broni, która obecnie jest w opracowaniu i która zmieni niektóre postanowienia dekretu z dnia 25/I. 1919 r. pozwolenia takie winny być wydawane tylko w formie pozwoleń tymczasowych.

Nie uważam za pożądane powstawanie zbyt wielu sklepów, sprzedających broń i amunicję, Starostowie winni zatem wydawać pozwolenia tylko w wypadkach rzeczywiście uzasadnionych miejscowemi potrzebami w ilości możliwie ograniczonej i po szczegółowem ustaleniu, że petent jest osobą bezwzględnie zasługującą na zaufanie.

Pierwszeństwo przytem należy dawać tym osobom, które posiadają wyrobienie fachowe i które już poprzednio trudniły się tego rodzaju handlem.

Obcokrajowcom pozwoleń wydawać nie należy. O wszystkich wydanych pozwoleniach Storostowie winni niezwłocznie zawiadamiać Urząd Wojewódzki. Starostowie przy wydawaniu pozwoleń winni się kierować następującemi wskazówkami:

Przed wydaniem pozwolenia lokal, w którym sprzedaż ma się odbywać winien być obejrzany przez komisję techniczno-ogniową z udziałem przedstawiciela policji Państw.

W pozwoleniu winno być zastrzeżone:

a) że pozwolenie ma charakter tymczasowy i w każdym razie traci moc po upływie roku od daty wydania i że po wejściu w życie ustawy o broni posiadający pozwolenie obowiązani są do zastosowania się do przepisów tej ustawy;

b) że dozwolona jest sprzedaż wyłącznie broni myśliwskiej oraz amunicji i przyborów myśliwskich tylko do tej broni. Do przeróbki lub naprawy może być przyjmowana również wyłącznie broń myśliwska;

c) że broń myśliwską sprzedawać wolno tylko tym osobom, które okażą nieprzeterminowane pozwolenie na kupno broni i tylko taką broń i w takiej ilości jaka jest wymieniona w pozwoleniu, zaś amunicję tylko za okazaniem zwykłego pozwolenia na broń, w którem winna być każdorazowo odnotowana ilość sprzedanej amunicji. W pozwoleniu na kupno broni sprzedawca winien dokładnie wpisać numer, rodzaj i kaliber sprzedanej broni oraz pozycję książki kontroli, pokwitowanie zaś kupującego zachować u siebie dla kontroli;

d) że przechowywanie i sprzedaż broni dozwolona jest tylko w lokalach i pomieszczeniach obejrzanych przez komisję, a broń znajdująca się w innych pomieszczeniach uważana będzie za broń posiadaną bez pozwolenia;

e) że handlujący obowiązany jest prowadzić dokładne książki kontroli i zapisywać w nich broń i amunicję, nabytą, przechowywaną i sprzedaną, dokładne nazwiska i adresy osób, od których broń i amunicja została nabyta lub którym została sprzedana oraz numery, daty i miejsca wydania pozwoleń na kupno broni i pozwoleń na broń przedstawionych przez kupujących. Tylko broń dokładnie zapisana w księgach kontroli może się znajdować u sprzedającego i wszelka broń w tych księgach niezanotowana będzie uważaną jako posiadana bez pozwolenia. Księgi te jak i same lokale winny być dostępne w każdej chwili organom administracyjnym i polic.

O ile handlujący pragnie sprzedawać również proch myśliwski, winno w pozwoleniu być również zastrzeżone, że wolno mu przechowywać na raz nie więcej niż trzydzieści funtów prochu i że ani przechowanie ani sprzedaż nie mogą się odbywać w pomieszczeniach, w których znajdują się łatwopalne materjały.

Za nie stosowanie się do przepisów, podanych w pozwoleniu oraz za wykroczenia przeciwko ogólnym przepisom o posiadaniu i nabywaniu broni i amunicji winni pociągani będą do odpowiedzialności w myśl postanowień dekretu z dnia 25 stycznia 1919 r. o ile wykroczenie nie będzie zawierać cech przestępstwa, za które grozi surowsza odpowiedzialność w myśl ogólnych przepisów prawa karnego. Niezależnie od tego pozwolenie może być cofnięte.

Pozwoleń na sprzedaż broni krótkiej, amunicji do niej oraz wogóle wszelkich innych gatunków broni niemyśliwskiej Starostowie nie mogą wydawać. Podania o tego rodzaju pozwolenia winny być po szczegółowem rozpatrzeniu przedstawiane Urzędowi Wojew. z należycie umotywowanem wnioskiem.

(Na podstawie reskryptu M. S. W. z dn. 23 stycznia 1922 r. Z. B. P. 1950.)

141.

Postępowanie przy odmowie prolongaty pozwolenia na broń.

L. 1653/Pr.

Na podstawie wyjaśnienia M. S. Wewnętrznych z dnia 3 b. m. Nr. B. P. 210 i Okólnika Woj. Lub. Nr. 76 z dn. 9 lutego 1922 r.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych nie uważa za wskazane, aby osoby, którym odmówiono prolongaty pozwolenia na broń, składały broń swoją w Starostwach, ponieważ Starostwa nie posiadają odpowiednich pomieszczeń do przechowywania broni prywatnej i nie jest pożądane, aby władze administracyjne za broń taką przyjmowały odpowiedzialność. Oprócz tego ze względu na brak przepisów, umożliwiających wprowadzenie takiego składania broni przymusowo, sposobu tego nie możnaby stosować do wszystkich osób, co również jest niepożądane.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych uważa zatem, iż Starostwa w razie odmowy prolongaty pozwolenia na broń, winny nie żądając niezwłocznego składania broni w Starostwach, umieszczać przed pouczeniem o prawie i terminie odwołania, mniej więcej następującej treści klauzulę:

„Posiadaną na mocy dotychczasowego pozwolenia broń winien Pan sprzedać lub pozbyć się jej w inny sposób w ciągu . . . . i dowód sprzedaży lub odstąpienia broni z wyszczególnieniem nazwiska i adresu nabywcy (osoby, firmy, instytucji i t. p.) przedstawić na każde żądanie Starostwa.

Posiadanie broni po upływie powyższego terminu karane będzie w myśl postanowień dekretu z dnia 25 stycznia 1919 r. broń zaś ulegnie konfiskacie".

Po upływie terminu Starostwa winny zarządzać sprawdzenie, czy osoby zainteresowane nie posiadają już broni i mogą się wykazać dowodem jej pozbycia. W razie ujawnienia broni winnych należy pociągnąć do odpowiedzialności i broń konfiskować. Władza administracyjna powinna jednak przy przeprowadzaniu dochodzenia starać się przedewszystkiem ustalić, czy istnieje uzasadnione przypuszczenie, że broń została zatrzymana ze złej woli, czy też z innych powodów usprawiedliwiających opóźnienie. W tym ostatnim wypadku może być udzielone przedłużenie terminu na pozbycie się broni.

Rozumie się jednakże, że noszenie i używanie broni jest niedopuszczalne od chwili doręczenia zawiadomienia o odmowie prolongaty pozwolenia na broń i że w każdym takim wypadku winny podlegać pociągnięciu do odpowiedzialności, broń zaś ulega odebraniu i zdeponowaniu w Starostwie do chwili rozstrzygnięcia sprawy.

Gdy właściciel broni poda odwołanie do orzeczenia odmawiającego mu pozwolenia na broń, może on przechowywać broń do czasu ostatecznego rozstrzygnięcia sprawy, o ile władza administracyjna nie uzna na podstawie uzasadnionego podejrzenia, że broń ta może być użyta w celach przestępnych, noszenie jej jednak i używanie jest również niedopuszczalne.

142.

Powrót ochotników z b. Armji gen. Hallera do Ameryki.

L. 907/Pr-B.

Ministerstwo Spraw Wewn. przesłało przy piśmie Nr. A.W.-1373 z dnia 20 lipca r. b. następujący komunikat Min. Spraw Wojsk:

Wypełniając zobowiązanie zaciągnięte wobec ochotników z Ameryki zdemobilizowanych z b. Armji gen. Hallera, przystępuje Rząd Polski do utworzenia ostatniego transportu tych ochotników. Sprawa ta nie mogła być dotychczas załatwiona z powodu wielkich trudności materjalnych, jak też i względów politycznych.

Usilne starania Rządu zostały uwieńczone pomyślnym skutkiem i pozostali jeszcze w Polsce ochotnicy z b. Armji gen. Hallera, którzy się do Armji Polskiej w Ameryce zaciągnęli, będą mogli obecnie bez przeszkód do Ameryki powrócić.

Wyjazd tego ostatniego z rzędu transportu, koszta którego ponosi Rząd Polski, nastąpi z końcem lipca względnie na początku sierpnia b. r. Wszyscy więc kandydaci uprawnieni do wyjazdu do Ameryki na koszt rządowy winni się zgłosić w czasie od dnia 1-go lipca do 20 lipca w miejscowości Gruppe pod Grudziądzem (Pomorze) do obozu imienia gen. Puławskiego, gdzie otrzymają potrzebne dokumenty podróży (paszporty) i skąd zostaną wysłani jednym okrętem przez Gdańsk do Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej. Kandydaci winni przywieźć ze sobą wszelkie legitymacje i dokumenty wojskowe, służące jako dowód zaciągnięcia się ich na ziemi amerykańskiej, gdyż tylko w tym wypadku służy im prawo do bezpłatnego powrotu do Ameryki, oraz pozostania tamże.

Transport ten jest ostatnim z rzędu i ci zdemobilizowani ochotnicy amerykańscy, którzy obecnie nie skorzystają ze sposobności bezpłatnego powrotu do Ameryki tracą bezpowrotnie prawo odesłania ich na koszt Rządu do Ameryki, oraz do jakiegokolwiek odszkodowania z tego tytułu.

143.

Zaliczenie służby odbytej przed osiągnięciem wieku poborowego popisowym roczn. 1901.

L. 5898/II.

Przy tegorocznym przeglądzie rocznika 1901 zaszły niejednokrotnie wypadki stawienia się do przeglądu popisowych, którzy przesłużyli już pewną ilość miesięcy w wojsku przed osiągnięciem wieku poborowego.

Min. Spr. Wojsk. rozkazem z dn. 10 marca 1922 r. L. 3504/Pob. zarządziło w tym względzie:

Służbę odbytą przez popisowych roczn. 1901, zarówno ochotn., jak i pobor. po 1 stycznia 1921 r. zaliczyć należy w całości do służby w wojsku stałem.

Służbę odbytą przez popisowych roczn. 1901 przed 1 stycznia 1921 r. zaliczyć należy do służby w wojsku stałem następująco:

a) wziętym w drodze poboru przed 1 stycznia 1921 r. w stosunku 1:3 (za każde 3 miesiące odbytej już służby zaliczyć 1 miesiąc) jeżeli mają przynaj-

mniej 3 miesiące służby frontowej, zaś w stosunku 1:4 (za każde 4 miesiące odbytej już służby zaliczyć jeden miesiąc), jeżeli nie odpowiadają powyższemu warunkowi;

b) ochotnikom, którzy rozpoczęli służbę przed 1 stycznia 1921 r.

1) w stosunku 2:3 (za każde 3 miesiące odbytej już służby zaliczyć 2 miesiące), jeżeli mają przynajmniej 2 miesiące służby na froncie;

2) w stosunku 1:2 (za każde 2 miesiące odbytej już służby zaliczyć 1 miesiąc), jeżeli mają przynajmniej 3 miesiące służby w linji,

3) w stosunku 1:4 (za każde 4 miesiące odbytej już służby zaliczyć jeden miesiąc) jeżeli pełnili służbę tylko w kancelarjach i urzędach lub nie mają przynajmniej 3-ch miesięcy służby w linji.

W wypadku, gdy ochotnik nie posiada warunków, wymienionych w punkcie 1) zastosować należy do niego pkt. 2), jeżeli zaś nie posiada warunków, wymienionych w pkcie 2), wchodzi w zastosowanie pkt. 3.

Gdyby popisowemu rocznika 1901 przysługiwało całkowite zwolnienie ze służby w wojsku stałem na podstawie Tymczasowej Ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej po zaliczeniu odbytej już służby w myśl powyższego rozkazu, w takim razie nie należy go wogóle wcielać do oddziału.

Rozkaz powyższy odnosi się bez zmian również do osob, którym przysługuje na podstawie art. 87 Tymcz. Ustawy o powszechn. obow. sł. wojsk. prawo do służby jednorocznej.

144.

Zaliczenie służby ochotnikom i poborowym (roczn. 1885—1902) przed i po osiągniętym wiekiem poborowym.

L. 5898/II.

Celem ujednostajnienia zasad, któremi należy się kierować w przyszłości przy zaliczaniu poszczególnym roczn. (1885—1902) ochotnikom i poborowym służby w wojsku przed i po osiągnięciu wieku poborowego Min. Spraw. Wojsk. rozkazem z dn. 20 kwietniu 1922 r. L. 1849/Tjn. Pob. zarządziło:

Szeregowym ochotnikom, którzy swego czasu wstąpili do W. P., oraz polskich ochotniczych formacji ideowych t. j. 1, 2 i 3-go korpusu wschodnich Legjonów polskich, polskiego korpusu posiłkowego, wojsk. polskich we Francji i Włoszech, dywizji gen. Żeligowskiego, formacji polskich w Syberji na Murmanie, Odesie i Finlandji oraz Polskiej Organizacji Wojskowej i t. p. i poborowym służbę wojskową zaliczać należy następująco:

A. Ochotnikom przed osiągnięciem wieku poborowego:

1) W stosunku 2:3 (za każde 3 miesiące odbytej już służby zaliczyć 2 miesiące) jeżeli mają przynajmniej 2 miesiące służby na froncie;

2) w stosunku 1:2 (za każde 2 miesiące odbytej już służby zaliczyć 1 miesiąc), jeżeli mają przynajmniej 3 miesiące służby w formacjach linjowych;

3) w stosunku 1:4 (za każde 4 miesiące odbytej już służby zaliczyć jeden miesiąc) jeżeli pełnili służbę tylko w kancelarji i urzędach, lub nie mają przynajmniej 3 ch miesięcy służby w linji.

UWAGA: W wypadku, gdy ochotnik nie posiada warunków, wymienionych w punkcie 1) zastosować należy do niego punkt 2), jeżeli zaś nie posiada warunków, wymienionych w pkt. 2), wchodzi w zastosowanie pkt. 3.

B. Wziętym w drodze poboru przed osiągnięciem wieku poborowego.

W stosunku 1:3 (za każde 3 miesiące odbytej służby zaliczyć 1 miesiąc, jeżeli mają przynajmniej 3 miesiące służby frontowej, zaś w stosunku 1:4 (za każde 4 miesiące odbytej już służby zaliczyć 1 miesiąc) jeżeli nie odpowiadają powyższemu warunkowi.

Wiek poborowy szeregowych (roczn. 1885—1902) rozpoczyna się z dniem 1 stycznia tego roku kalendarzowego, w którym szeregowy kończy lat 20.

Rozkaz powyższy odnosi się bez zmian również do osób, którym przysługuje prawo do służby jednorocznej (art. 87, 88 Tymczasowej Ustawy o Powszechnym obow. służby wojskowej).

145.

Zaopatrywanie inwalidów wojennych.

L. 427/II.

W myśl Okólnika Woj. Lub. Nr. 47. z dn. 31 stycznia 1922 r. wydanego celem uregulowania sprawy zaopatrywania inwalidów wojennych oraz na skutek pisma Dowództwa Okręgu Korpusu w Lublinie z dnia 26 listopada 1921 r. L. 263/Inw. oraz odnośnych zarządzeń Starostów winni wójtowie i burmistrzowie:

1) Nadsyłane ze Starostw kwestjonarjusze inwalidzkie natychmiast doręczać interesowanym w celu należytego wypełnienia wszystkich potrzebnych rubryk, a po stwierdzeniu, że zeznania zapodane przez inwalidów są prawdziwe — zgodność powyższego stwierdzać własnoręcznym podpisem i pieczęcią.

Tak wypełnione i podpisane kwestjonarjusze winni wójtowie natychmiast, w drodze przez właściwe Urzędy Starościńskie, odesłać do Intendentury (Wydział Uposażenia). W razie późniejszego stwierdzenia że zeznanie inwalidy było nieprawdziwe i tę niezgodność wójt podpisał, będą obydwaj pociągnięci do odpowiedzialności sądowej.

2) W rasie śmierci inwalidy odbierać książkę inwalidzką zmarłego i przesyłać ją do przynależnej Powiatowej Komendy Uzupełnień, Okręgową Ekspozyturę Sekcji Opieki zaś zawiadamiać w celu wstrzymania dalszej wypłaty renty inwalidzkiej.

3) Pouczyć inwalidów, że o wszelkich zmianach w stosunkach majątkowych, osobistych, służbowych, przesiedlenia należy, celem uniknięcia zwłoki w wypłacie, zawiadamiać przynależną Okręgową Ekspozyturę Sekcji Opieki i Powiatową Komendę Uzupełnień.

Przez czas odbywania kary ciężkiego więzienia, utraty obywatelstwa Polskiego, wyjazdu za granice Państwa Polskiego, uchylania się od leczenia, szkolenia, protezowania lub rozmyślnych przedłużeń tych

zabiegów, renta inwalidzie się nie należy — wobec czego wójt gminy o każdym podobnym wypadku winien natychmiast zawiadomić Okręgową Ekspozyturę Sekcji Opieki.

146.

Program zwalczania drożyzny.

L. 4426/II.

Działalność Nadzw. Komisjatu do zwalczania drożyzny, wytknięta w ogólnych zarysach w Okólniku L. 267/22 z dnia 20 maja 1922., obejmuje:

I. Propagowanie za pośrednictwem prasy i organizacji społecznych zasad oszczędności w życiu prywatnem obywatela państwa — a zatem przestrzeganie równowagi swego budżetu domowego, wstrzymanie się od zakupów luksusowych artykułów zagranicznych, popieranie rozwoju produkcji krajowej, podniesienie wydajności pracy, gorliwe, sumienne i bezstronne wykonywanie zawodu.

Organizacjom społecznym, które rozwiną inicjatywę w propagowaniu tych zasad, rząd skłonny jest zapewnić tak moralną, jak i materjalną pomoc.

II. Zamknięcie granic Państwa tak dla legalnego jak i nielegalnego wywozu artykułów żywnościowych:

a) na wniosek Nadzwyczajnego Komisarza do zwalcz. droż. Rada Ministrów na posiedzeniu dnia 10 maja uchwaliła: zakaz udzielania pozwoleń wywozowych najważniejszych artykułów spożywczych, jak zboża, mąki, bydła, jaj oraz unieważnienie dotąd wydanych zezwoleń, a jeszcze faktycznie niewykorzystanych.

b) dla zwalczania nielegalnego wywozu poza granice Państwa zamierzone jest wprowadzenie ograniczeń w obrocie artykułami żywnościowemi w powiatach granicznych, tudzież zorganizowanie lotnych kontroli granicznych.

III. Przeprowadzenie ścisłe zasady o gospodarczej jedności całego obszaru wewnątrz Państwa, wobec czego zamykanie poszczególnych powiatów lub Województw w granicach Rzeczypospolitej nie powinno być stosowane (za wyjątkiem powiatów granicznych w miejscach przemytnictwa).

IV. Ustanowienie regulatora cen, jaknajskuteczniejszego środka zwalczania drożyzny, nadmiernego pośrednictwa, paskarstwa i lichwiarstwa.

a) w postaci miejskich sklepów i wogóle miejskich miejsc sprzedaży artykułów pierwszej potrzeby w większych skupieniach ludności, a zatem w miastach, liczących ponad 100.000 mieszkańców.

b) przez rozwój ruchu spółdzielczego, a więc organizowanie i łączenie kooperatyw w duże i silne związki o charakterze powszechnym. Związki te rozbudzają zakup i sprzedaż artykułów pierwszej potrzeby oraz własną produkcję analogicznie jak zarządy większych miast ewentualnie wspólnie i w porozumieniu z miastami.

Brak lokali sklepowych da się rozwiązać doraźnie przez zawieranie umów z posiadającymi lokale sklepowe i oddanie im towarów w komis z obowiązkiem sprzedaży po cenach ustalonych.

Dla poparcia akcji wielkich miast i związków kooperatyw rząd postanowił przyjść z pomocą wydatną w postaci udzielenia nisko oprocentowanego kredytu zniżek frachtowych, ulg celnych i przez wydzierżawienie kooperatywom forwarków państwowych.

V. Ułatwienia kredytowe dla przemysłowców i kupców.

Nadzwyczajny Komisarjat do zwalczania drożyzny wdrożył stosowną akcję:

a) aby zapewnić przemysłowcom i kupcom bezpośredni kredyt P. K. K. P. za zabezpieczeniami normalnie praktykowanemi, jednakże z wykluczeniem możności zastawu towarów,

b) aby banki zniżyły obecnie pobieraną stopę procentową, jako nadmierną i nieuzasadnioną do maksimum 20% w stosunku rocznym wraz z wszystkiemi przynależnościami pod rygorem zamknięcia kredytów w P. K. K. P. i P. K. O.

VI. Ograniczenie w zatwierdzaniu statutów spółek akcyjnych.

Nadzwyczajny Komisarz do zwalczania drożyzny zarządził, aby zatwierdzanie statutów spółek akcyjnych, banków, przedsiębiorstw przemysłowych, a w szczególności firm handlowych, następowało z większą oględnością i po gruntownem badaniu.

VII. Taryfa celna, chroniąca produkcję krajową kosztem interesów konsumentów, poddaną zostanie rewizji w szczególności odnośnie do tych artykułów pierwszej potrzeby, które są podstawowemi (jak np. żelazo), a produkcja krajowa jest niewystarczającą.

VIII. Utworzenie rezerw zbożowych.

Ujęcie przez miasta i związki kooperatyw przy poparciu rządu w odpowiednim czasie zakupu większych ilości zboża wolnego od natychmiastowej konsumcji i zamagazynowania go, celem regulowania cen i przeciwdziałania sztucznej podwyżce.

IX. Akcja mięsna.

Powołanie do życia organizacji zakupu, sprzedaży i przetwarzania materjału rzeźnego przy udziale organizacji społecznych producentów, konsumentów i zarządów wielkich miast. Organizacja ta korzystałaby z ulg frachtowych i ułatwień przewozowych kolejowych.

Gminy wielkich miast winny powołać do życia i prowadzić Kasy mięsne, któreby udzielały rzeźnikom taniego kredytu na kupno bydła względnie mięsa, bezpośrednio od producentów lub hurtowników.

X. Akcja opałowa.

Nadzwyczajny Komisarz do walki z drożyzną zwrócił się do Ministerstwa Rolnictwa o wydanie zarządzenin aby miastom i kooperatywom sprzedawano materjał drzewny opałowy z lasów rządowych po cenach taryfowych, na co Pan Minister Rolnictwa wyraził zgodę.

XI. W kierunku stabilizacji cen postanowiono:

a) aby bez zgody Nadzwyczajnego Komisarza do zwalczania drożyzny nie podwyższono cen artykułów monopolowyah, drzewa opałowego w lasach rządowych, opłat kolejowych, pocztowych, cłowych i podatku węglowego.

b) aby zarządy miast nie podwyższały opłat gminnych za prąd elektryczny, gaz, wodę, jazdę tramwajami, opłat rzeźnianych, targowych, konsumcyjnych i t. p.

XII. W dziedzinie działania administracyjno-represyjnego należy przedewszystkiem zwrócić uwagę:

1) na ograniczenie nadmiernego pośrednictwa w handlu, zwłaszcza nielegalnego.

2) na wykupywanie w celach zarobkowej dalszej odsprzedaży towarów po drodze od ludzi zdą-

żających na targ, lub uprawianie na targu paskowania artykułami pierwszej potrzeby.

3) na wykupywanie przez handlarzy i pośredników przedmiotów żywnościowych po wsiach przy obchodzeniu poszczególnych gospodarstw (tak zw. handel domokrążny).

Nadto wdrożono kroki a) celem wprowadzenia jednolitych przepisów o powszechnym obowiązku zarejestrowania firm handlowych, opłacających odpowiedni podatek.

b) celem zaprowadzenia przymusu fakturowego w handlu i ścigania nadużyć po myśli art. 16 ustawy o lichwie wojennej (Dz. Ust. Nr. 67.)

XIII. Wprowadzenie ewidencji ruchu towarowego zboża, mąki, cukru i bydła w miastach wojewódzkich i środowiskach przemysłowych.

W tym celu nadzwyczajny Komisarjat do walki z drożyzną zwrócił się do władz kolejowych z prośbą o wydanie polecenia organom kolejowym aby one władzom administracyjnym I-ej instancji w miastach wojewódzkich nadsyłały spis przywożonych towarów z podaniem ilości i adresatu.

XIV. Odnośnie do ustawy o lichwie wojennej zgłoszony został w Komisji Sejmowej, która opracowuje zmianę tej ustawy wniosek o przekazaniu agend Głównego Urzędu Walki z lichwą Panom Wojewodom i uproszczenie postępowania karno-administracyjnego przy ściganiu przekroczeń z tej ustawy.

147.

Wywóz zabytków z granic Państwa.

L. 1404/II.

Okólnikiem Ministerstwa Sztuki i Kultury z dnia 10/II b. r. L. 553/22—Z. sprawy, dotyczące wywozu zabytków z granic Państwa, zostały przekazane Urzędom Wojewódzkim.

Wszystkie wywożone dzieła sztuki mają być meldowane w Wojewódzkich oddziałach Sztuki i Kultury i zaopatrywane w stosowne zaświadczenia Urzędu Wojewódzkiego. Zaświadczenie ma opiewać na czyje ręce jest wydane, aby nie stało się przedmiotem handlu, oraz być opatrzone wiadomością dla jakich władz zostało wydane.

Dzieła sztuki przewożone z jednego państwa do drugiego, winny być przepuszczane po sprawdzeniu dokumentów, stwierdzających charakter tranzytowy transportu.

Własność cudzoziemców podlega narówni z własnością obywateli polskich artykułowi 19 Dekretu z dnia 21 listopada 1918 r. o opiece nad zabytkami Sztuki i Kultury.

Przedmioty wywożone z granic Państwa powinny być opatrzone pieczęciami Urzędu Wojewódzkiego. Stosuje się to do samych przedmiotów, jak też do ich opakowania.

148.

Popieranie akcji Polsko-Amerykańskiego Komitetu Pomocy Dzieciom.

L. 4227/III.

Rząd Polski, pragnąc kontynuować prowadzoną w ciągu lat trzech przez Amerykański Wydział Ratunkowy akcję dokarmiania dzieci wyasygnował z chwilą zmniejszania się pomocy amerykańskiej znaczne fundusze na dalsze prowadzenie akcji, z tem jednak zastrzeżeniem, że część kosztów prowadzenia akcji przyjmie na siebie społeczeństwo.

Wyrazem stanowiska Rządu we wspomnianej sprawie jest poniższa odezwa Pana Prezydenta Ministrów z dnia 7 maja b. r.

ODEZWA PREZYDENTA MINISTRÓW.

Amerykański Wydział Ratunkowy, którego Misja w Polsce przez 3 lata niosła pomoc dzieciom, od dnia 1 czerwca b. r. przerywa swą działalność.

W dniach wojny i przełomu gospodarczego z nią związanego dobroczynna akcja Misji, prowadzona z inicjatywy i pod kierownictwem Herberta Hoover'a, oddała Polsce nieocenione usługi. Utrzymała ona przy życiu i zdrowiu z górą $1^1/_2$ miljona dzieci, zachowała Polsce całe jedno pokolenie, które mogłoby zmarnieć w ciężkich dniach klęski ekonomicznej.

Wszyscy w Polsce ze czcią wymawiają imię Hoover'a i otaczają żywą sympatją jego rodaków, którzy działali w naszym kraju. W chwili, gdy mają oni opuścić Polskę, niech nagrodą im będzie świadomość, że praca zapoczątkowana przez nich, nie ustanie, lecz nadal prowadzona będzie własnęmi siłami naszemi.

Stopniowy powrót do normalnych warunków gospodarczych i rolniczych daje nam już możność, a nawet nakłada na nas obowiązek wzięcia na własne barki zadania, spełnianego dotychczas przez szlachetnych Amerykanów.

Przy współudziale Rządu Polskiego powstała i sprawnie funkcjonuje szeroko rozgałęziona organizacja pod nazwą „Polsko-Amerykański Komitet Pomocy Dzieciom", będzie on nadal prowadził akcję ratunkową, aby osłonić tysiące biednych dzieci od niedostatku i nędzy i dopomódz im by wyrosły na dzielnych obywateli kraju.

Rząd Polski przeznaczył na ten cel duże fundusze, nie może jednak sam podołać olbrzymiemu zadaniu. Winny mu przyjść z pomocą ciała samorządowe, a więc zarówno Sejmiki powiatowe jak i gminy wiejskie i miejskie. Ludność całego państwa powinna poprzeć akcję P. A. K. P. D., który opiera się na racjonalnych podstawach i posiapa sprężysty aparat, dostosowany do objęcia pomocą wszystkich dzieci jej potzebujących, zwłaszcza na kresach zrujnowanych wojną i dotkniętych epidemjami. Pamiętajmy, że chodzi tu o przyszłość naszej Ojczyzny, bo tylko z dostatecznie odżywianych i zdrowych dzieci mogą wyrosnąć obywatele, zdolni do intensywnej pracy i skutecznej obrony Państwa w razie potrzeby. Niech więc gminy i Sejmiki nie ociągają się w dostarczaniu środków materjalnych i opieki moralnej P. A. K. P. D.

Nie dopuśćmy, aby akcja, prowadzona dotychczas dzięki obcym, osłabła lub zgoła upadła, gdy we własnych naszych znajduje się rękach.

Warszawa, dn. 7 maja 1922 r.

Prezydent Ministrów

(—) Antoni Ponikowski.

149

PRASA WOJEWÓDZTWA LUBELSKIEGO

Stan w miesiącu lipcu 1922 roku

(zob. Dz. Urz. Woj. Lub. 1921, Nr. 10, poz. 263).

Rodzaj		NAZWA CZASOPISM	Miejscowość	Częstość wychodzenia	Rok wydaw.
Państwowe		Dziennik Urzędowy Województwa Lubelskiego	Lublin	w miarę potrzeby	III
SAMORZĄDOWE	Samorz. pow.	Dziennik Urzędowy—organ. Sejm. Powiatowego	Garwolin	w miarę potrz.	IV
		Przegląd Hrubieszowski—organ Sejmiku	Hrubieszów	dwutygodnik	III
		Ziemia Krasnostawska—organ Samorządowo-Społecz.	Krasnystaw	„	II
		Ziemia Tomaszowska—organ Sejmiku	Tomaszów	„	I
		Ziemia Zamojska—organ urz. Sejmiku	Zamość	„	III
	Sam. miejskie	Gazeta Zarządu m. Białej Podlaskiej	Biała Podl.	tygodnik	I
		Dziennik Zarządu m. Lublina	Lublin	„	II
		Gazeta Zarządu m. Siedlec	Siedlce	w miarę potrz.	III
Kościelne		Wiadomości Diecezjalne Lubelskie	Lublin	w miarę potrz.	IV
		Wiadomości Diecezjalne Podlaskie	Janów Podl.	„	IV
PRYWATNE	Codzienne	Dzień Polski polit.-społ.	Lublin	codzienne	IV
		Głos Lubelski — „ „	„	„	IX
		Ziemia Lubelska „ „	„	„	XVIII
		Lubliner Najes „ „ (żyd.)	„	„	I
		Lubliner Tugblat „ „ „	„	„	V
	Perjodyczne	Jedność Ludowa — pol. społ. gospod.	Lublin	tygodn.	I
		Ku Swiatłu — lit. artyst.	Siedlce	dwutygodn.	I
		Lucifer „ „	Lublin	miesięcz.	I
		Młodzież z Podlasia — lit. artyst.	Biała Podl.	„	I
		Nasza Praca (wyd. młodz. szkolnej)	Tomaszów	dwutygodn.	I
		Nowa Jutrzenka — lit. społ.	Lublin	„	XV
		Ognisko Nauczycielskie — pedag. i społ.	Lublin	miesięcz.	III
		Promyk — organ Koła Liter. Naucz.	Biała Podl.	„	I
		Przegląd Handlowy — gosp.	Lublin	dwutygodn.	I
		Rynek Lubelsko-Wołyński — gosp. i reklam. *)	Lublin	miesięcz.	II
		Spójnia — Organ Zw. Kapł. „Unitas"	Lublin	„	II
		Spółdzielca Lubelski — ośw. społ.	Lublin	dwytygodn.	VI
		Siedlecer Sztyme — społ. lit. (żyd.)	Siedlce	miesięcz.	II
		Szkolnictwo i Oświata Rolnicza	druk. w Lublinie wyd. w Warszawie	„	II
		U Ogniska — harcerski	Lublin	dwutygodn.	I
		Wieści (reklamowe)	druk. w Lublinie wyd. w Lubartowie	miesięcz.	I
		Wspólna Praca — spółdz. **)	Lublin	dwutygodn.	II
		Życie Uczniowskie — lit. społ.	Lublin	miesięcz.	II

*) dawniej „Reklama". **) dawniej „Komunikat spółdzielczy".

Razem wydawnictw 34.

Z tych przypada na Lublin: 20 (5 codz., 14 per., 1 wych. w Warszawie), na powiaty: 14 (tylko perjod.)

Przestały wychodzić w ostatniem półroczu: Samorz.: Gazeta Biłgorajska, Gazeta Urz. wydz. Pow. w Łukowie, Gazeta Urz. Wydz. Pow. w Węgrowie.

Prywatne: Komunikat Strzelecki, Zarzewie Ludowe, Życie artystyczne (wszystkie 3 w Lublinie).

150.

Czasopismoma bez debitu w Rz. P.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w czasie od stycznia do lipca r. b. odebrało debit pocztowy czasopismom:

„Nasz Stiah“, wychodzącemu jako nieperjodyczny organ komunistycznej młodzieży galicyjskiej w Wiedniu;

„Czyn“, wychodzącemu w Chicago;
„Komunista“, wychodzącemu w Ameryce;
„Ruska Niwa“, wychodzącemu w Użgorodzie;
„Dnipro“, wychodzącemu w Treneton w Kanadzie;
„Ruś“, wychodzącemu w Preszowie (Czechosłowacja);

„Di Idisze Gazetten („The Jewish Gazette“) wychodzącemu w Nowym Jorku;

„Komunistycznyj Swit“, wychodzącemu w Ameryce;

„Russkij Gołos“, wychodz. w New Jorku;
„Lis mykyta“, wychodzącemu w New Jorku;
„Das Arbeiter Wort“, wychodz. w Argentynie;
„Ukraińska Respublika“, wychodz. w Paryżu,
„Sojuz“, wychodzącemu w Pittsburgu;
„Hromadskyj Wistnyk“ wychodz. w Pradze.
„Ruskij Prawosławnyj Wiestnik“, wychodzącemu w Użgorodzie;
„Robitnycia“, wychodzącemu w Nowym Jorku;
„Kameniari“, wychodzącemu w Czerniowcach;
„Prołom“, wychodzącemu w Nowym Jorku;
„Wajskowy“, wychodzącemu w Kownie;
„International“, wychodz. w Wiedniu;
„Arbeiterfreund“, wychodzącemu w Londynie;
„Id“ wychodzącemu w Kiszyniowie;
„Die Fackel“, wychodz. w Berlinie;
„Der Komunistische Gewerkschafter“, wychodzącemu w Berlinie;

„Komunistische Arbeiter Zeitung“, wychodzącemu w Berlinie;

„Karpatska Prawda“ wychodzącemu w Użgorodzie;

„Robitnycza Prawda“ wychodzącemu w Nowym Jorku;

„Le Drapeau Ukrainien“ (The Ukrainien Flag) wychodzącemu w Wiedniu;

„Der Kampf“ wychodzącemu w Priwoz w Czechosłowacji;

„Słowo“, wychodzącemu w Czerniowcach;
„Westukrainische Presseagentur“, komunikatom prasowym, wydawanym w Wiedniu;
„Nowoje Wremja“, wychodzącemu w Belgradzie;
„Monatschrift“, wych. w N. Jorku;
„Die Internationale“, wych. w Berlinie;
„Freie Arbeiter Stimme“, wych. w N. Jorku;
„Die naje Welt Emes“, wyd. w N. Jorku;
„Emes“, wyd. w N. Jorku;
„Prawda chudoby“, wyd. w Rużemberku (Rep. Czesko-Słow.);
„Der Kampf“, wyd. w Przywozie (Morawy);
„Idisz socjalistisze Monatszrift“, wydawanemu w N. Jorku;
„Vorwärtz“, wyd. w Reichenbergu (Rep. Cz.-Sł.);
„Das Proletarische Kind“, wyd. w Berlinie.

151.

Legitymacje kolejowe dla emerytów.

L. 871/V.

Rozporządzeniem Ministra Kolei Żelaznych z dnia 17/VIII-20 r. (Monitor Polski Nr. 190 z dnia 23/VIII 1920 r.) w sprawie ulg w opłatach za przejazd kolejami żelaznemi pracowników państwowych w stanie spoczynku, przyznano emerytom prawo do takich samych zniżek, z jakich korzystają pracownicy państwowi oraz osoby wojskowe w służbie czynnej.

W celu umożliwienia zatem emerytom korzystania z przyznanych im zniżek kolejowych ustaloną dla nich została, zgodnie z pismem okólnem Prezydjum Rady Ministrów z dnia 22/XII 1921 r. Nr. 27614 legitymacja według nattępującego wzoru.

Format, pierwsza i ostatnia strona, jak w legitymacji urzędniczej, ustalonej okólnikiem Prezydjum Rady Ministrów z dnia 11 grudnia 1919 r. Nr. 14824.

Strona wewnętrzna legitymacji zawierać winna następującą treść:

W nagłówku władza wystawiająca legitymację, poniżej napis: „Legitymacja“ w następnej linji „ważna do dnia . . . . . “, dalej „uprawniająca w myśl rozporządzenia Ministerstwa Kolei Żelaznych w sprawie ulg w opłatach za przejazd kolejami żelaznemi pracowników państwowych w stanie spoczynku z dnia 17 sierpnia 1920 r. (Monitor Polski z dnia 23 sierpnia 1920 r. Nr. 190) p. N. N. imię i nazwisko) emerytowanego (wymienienie ostatnio zajmowanego stanowiska służbowego ewentualnie stanowiska służbowego), do korzystania z 50% zniżki w opłatach za przejazd kolejami państwowemi w klasie . . . Niżej miejsce i data wystawienia oraz podpis przedstawiciela władzy, wystawiającej legitymację.

Legitymacja taka winna być oprawiona w okładkę koloru ciemno-granatowego z wytłoczonym na zewnętrznej stronie orłem państwowym. Wewnętrzna strona ma obramowanie na fotografję formatu wizytowego, otwór obramowania wynosi $5^1/_2$ do $7^1/_2$ ctm. Fotografja ma być opatrzona własnoręcznym na niej podpisem właściciela i odpowiedniej wielkości stemplem urzędu, wystawiającego legitymację. Podpis właściciela i stempel muszą być widoczne.

Przy oznaczaniu klasy, w której zniżka przysługuje, należy oznaczyć je analogicznie do obowiązujących w tej mierze przepisów, odnośnie do funkcjonarjuszów w służbie czynnej.

Legitymacje powyższego typu przysługują emerytom jedynie na czas faktycznego pobierania przez nich zaopatrzenia emerytalnego ze skarbu państwa. Z chwilą wstrzymania z jakiegokolwiek bądź powodu lub zamknięcia poborów emerytalnych należy legitymację bezzwłocznie ściągnąć i unieważnić.

Do wystawienia wspomnianych legitymacji powołana jest ta władza II Instancji danego działu zarządu państwowego, w której okręgu znajdowało się ostatnie miejsce służbowe emeryta, a w wypadkach, gdy ostatnie miejsce służbowe położone było poza granicami Państwa Polskiego władza Naczelna danego działu zarządu państwowego. Wymienione władze utrzymują dokładną ewidencję wystawionych legitymacji i prowadzą ich kontrolę. W razie jakichkolwiek wątpliwości np. co do pobierania przez emeryta zaopatrzenia emerytalnego winny się bezpośrednio komunikować z właściwą Władzą Skarbową.

152.

Nowe przepisy o opłatach stemplowych.

L. 7844/V.

W dzienniku Ustaw R. P, Nr. 38 z dn. 26 maja b. r. poz. 315 i 319 zostały ogłoszone „Ustawa z dn. 7 kwietnia 1922 roku w przedmiocie podwyższenia i zrównania stawek przy niektórych opłatach stemplowych“ oraz „Rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 8 maja 1922 r. w przedmiocie opłat stemplowych od podań oraz świadectw urzędowych“, ogłoszonemi jako załącznik do poz. 319.

„Przepisy“ te (zawierające w szczególności powtórzenie odpowiednich postanowień powołanej ustawy z dnia 7-go kwietnia b. r.) wstępują w miejsce wszystkich dotychczasowych norm ustawowych i wykonawczych, dotyczących opłat stemplowych od podań, wnoszonych do władz i urzędów administracyjnych, załączników do takich podań, oraz od świadectw, wydawanych przez władze i urzędy administracyjne.

Na obszarze b. dzielnicy Rosyjskiej, nie wyłączając Ziemi Wileńskiej „Przepisy“ weszły w życie w miesiąc po ogłoszeniu t. j. z dn. 26 czerwca r. b.

Na szczególną uwagę zasługują następ. najważniejsze zmiany przepisów dotychczasowych: a) co do b. dzielnicy rosyjskiej: §§ 17 i 18 nowych „Przepisów“ normujące postępowanie w razie wniesienia podania niestemplowanego lub niedostatecznie ostemplowanego, różnią się pod dwoma względami od art. 24 dekretu z 1919 r. Dz. Pr. Nr. 14 poz. 145.

1) Wyznaczenie terminu celem dodatkowego uiszczenia opłaty przewidują nowe przepisy tylko co do przypadków, w których dla wniesienia podania ustanowiony jest termin prekluzyjny.

2) Podania nie zwraca się petentowi.

b) co do b. dzielnic rosyjskiej i austrjackiej:

1) Opłatę od załączników oblicza się według ilości załączników, a nie według ilości arkuszy (pozycja taryfowa 9 kolumna 3),

2) Co do podań o zezwolenie na wykonanie czynności zarobkowych odróżnia nowa taryfa przedsiębiorstwa trwałe od poszczególnych czynności zarobkowych. Co do przedsiębiorstw trwałych (poz. 3 lit. a) opłata wynosi zawsze 3 000 m. bez względu na to, jakiego rodzaju władza państwowa powołana jest w przypadku poszczególnym do udzielania koncesji, oraz czy przepisy uzależniające wykonanie pewnego przedsiębiorstwa od uprzedniego uzyskania koncesji, mieszczą się w ustawie „przemysłowej“ czy w jakiejkolwiek innej; również nie zależy ta opłata od okoliczności, czy załatwienie podania wymaga oględzin na miejscu, gdyż moment ten ma znaczenie tylko przy podaniach wymienionych w pozycji 4. Opłata zaś w wysokości 500 Mk. przewidziana w pozycji 5 dotyczy tylko podań o zezwolenie na wykonanie poszczególnych czynności zarobkowych.

153.

Sanitarny nadzór nad hotelami, pokojami umeblowanemi i pensjonatami.

L. 1174/WUZ.

INSTRUKCJA

W myśl rozporządzenia Pana Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 23 stycznia 1922 r., obejmującego przepisy sanitarne dla hoteli, pokojów umeblowanych i pensjonatów (Dz. U. Nr. 10 poz. 78) i odnośnego Okólnika Woj. Lub. Nr. 110 z dn. 19 kwietnia 1922 r. należy podczas dokonywania oględzin danych lokali kiorować się przepisami rozporządzenia jak również i następującą instrukcją:

§ 1.

Każde pomieszczenie przeznaczone na hotel, pokoje umeblowane lub pensjonat, przed uzyskaniem właściwego pozwolenia na otwarcie, powinno być poddane oględzinom sanitarnym dla stwierdzenia, czy odpowiada przepisom sanitarnym rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego z dnią 23 stycznia 1922 r.

§ 2.

Należy przestrzegać, aby w miejscowościach posiadających kanalizację i wodociągi, hotele, pokoje umeblowane i pensjonaty były urządzone wyłącznie w domach zaopatrzonych w te urządzenia i miały z niemi połączenie. Wogóle zakłady te winny dostarczać swym mieszkańcom dostateczną ilość woby bieżącej, celem utrzymywania ich ciała w czystości, do czego w każdym pokoju mają być niezbędne przybory do mycia się. W każdym z wyżej wymienionych zakładów winny się znajdować łazienki lub przynajmniej natryski.

Jeżeli powstaje podejrzenie że używana w wymienionych zakładach woda jest niezdatną do użytku, to próby jej pobrane w należyty sposób winny być przesłane do zbadania w jednym z Państwowych Zakładów Badania Żywności, znajdujących się w Warszawie, Krakowie i Łodzi lub też w miejskich pracowniach chemicznych.

§ 3.

Przepis, dotyczący wysokości pokojów, jak również objętości powietrza winien być przestrzegany z całą stanowczością. Tapetowanie ścian, jak również obijanie podłóg suknem lub dywanami jest wzbronione. Ściany i sufity mają być gładkie bez szpar i szczelin, malowane olejno lub froterowane albo też pokryte linoleum.

Baczną uwagę należy zwracać aby ściany, sufity i podłogi były utrzymywane w bezwzględnej czystości t. j. aby były wolne od brudu, kurzu, śmieci, pajęczyny i wszelkiego robactwa, jak również należy żądać, aby wszystkie pokoje były dobrze przewietrzane za pomocą dopływu świeżego powietrza z zewnątrz budynku.

§ 4.

Pokoje mają być ogrzewane w sposób zabezpieczający równomierną temperaturę, w chłodnej porze roku nie mniej niż 14° R. Ogrzewanie pokojów za pomocą pieców żelaznych jest wzbronione. W każdym pokoju winien się znajdować termometr.

Piece w pokojach winny być całe bez szczelin, otworów oraz obsługiwane tylko przez służbę i z należytą troskliwością, aby uniknąć możności zaczadzenia.

§ 5.

Korytarze winny być szerokości conajmniej 2 m. i posiadać dostateczny i bezpośredni dostęp światła i powietrza z zewnątrz budynku, podłogę mieć szczelną. Chodniki miękkie winny być stale trzepane.

§ 6.

Kuchnie winny być oddzielone od części zamieszkałej zakładu ze względu na drażniące zapachy.

Należy szczególnie baczyć ażeby kuchnia, naczynia kuchenne, szafy i półki były utrzymywane w bezwzględnej czystości. Zwracać należy uwagę, czy naczynia miedziane są wewnątrz pobielane.

W większych zakładach należy żądać specjalnych ubikacji dla mycia naczyń.

W letniej porze roku kuchnie winny być zabezpieczone od much zapomocą siatek w oknach.

§ 7.

Kuchnia nie może być pod żadnym pozorem zamieszkiwana, jak również nie może służyć za skład jakichkolwiek sprzętów.

§ 8.

Spiżarni nie należy umieszczać przy korytarzach wspólnych z pokojami dla gości.

Pomieszczenie spiżarni powinno być czyste, suche, widne, dobrze przewietrzane, zaopatrzone w półki drewniane do umieszczania na nich artykułów spożywczych. W spiżarni nie wolno przechowywać materjałów do oświetlania i opalania.

§ 9.

W ustępach posiadających urządzenie wodociągowe i kanalizacyjne, mają się znajdować umywalnie i pissoiry. Ustępy należy utrzymywać w bezwzględnej czystości tak, aby nie wydawały zapachów i nie przyczyniały się do rozpowszechniania chorób zakaźnych. Miski ustępowe winny być codzienne odkażane i myte wodą gorącą. Doły ustępowe należy opróżniać przy napełnianiu ich do 3/4 głębokości.

§ 10.

Służba pracująca w zakładach winna być ubrana czysto w myśl przepisów rozporządzenia. W celu utrzymania ciała w czystości winna rozporządzać umywalnią wraz z mydłem i ręcznikami zakładowymi i mieć możność częstego korzystania z natrysków lub kąpieli. Pokoje przeznaczone na dyżury dla służby nie mogą być zamieszkiwane.

Lekarz dokonywujący rewizji sanitarnej winien zbadać jednocześnie i służbę zakładową w celu stwierdzenia czy nie jest ona dotknięta chorobami przewidzianemi w rozporządzeniu.

§ 11.

Dla służby stanu wolnego, mieszkającej przy zakładzie winny być wyznaczone oddzielne pomieszczenia dla kobiet i oddzielne dla mężczyzn. Każda osoba winna mieć osobne łóżko.

§ 12.

Bielizna zakładowa po jej użyciu winna być dobrze wyprana mydłem i gorącą wodą w specjalnie na ten cel przeznaczonem pomieszczeniu. Bieliznę stołową należy prać oddzielnie od pościelowej.

Powtórne podawanie serwetek do obcierania ust bez uprzedniego wyprania jest bezwzlędnie wzbronione.

Bielizna brudna uie może być pod żadnym pozorem przechowywana w kuchni, spiżarni, jadalni, jak również w pokojach przeznaczonych do mieszkania.

§ 13.

Baczną uwagę należy zwracać, aby meble, znajdujące się w pokojach, a w szczególności łóżka utrzymywane były we wzorowej czystości i żeby w nich, jak również i w ścianach nie gnieździły się pluskwy i inne robactwo. Meble miękkie winny być nakrywane czystemi pokrowcami.

Należy również sprawdzać, czy obowiązki nałożone na właścicieli zakładów w myśl art. 13 rozporządzenia są ściśle wykonywane.

§ 14.

Spluwaczki winny być codziennie opróżniane i myte. Na ścianach mają być umieszczone pouczenia o niepluciu na podłogę.

§ 15.

Poduszki w pojazdach, przeznaczonych do przewożenia gości winny być pokryte materjałami dającemi się łatwo zmywać i odkażać. Pożądanem jest pokrywanie poduszek pokrowcami dającemi się prać.

§ 16.

O ile istniejące hotele, pokoje umeblowane i pensjonaty nie odpowiadają przepisom podanym w rozporządzeniu i jeżeli nie będą mogły być dokonane w nich w terminie wyznaczonym ulepszenia, któreby czyniły lokale pod względem sanitarnym odpowiedniemi celowi, na który zostały przeznaczone, to lekarz urzędowy po dokonaniu oględzin wiuien wystąpić do właściwych władz administracyjnych z wnioskiem o zamknięcie tych zakładów.

Wszelkie projekty remontu lub przeróbki istniejących zakładów winny być przed przystąpieniem do robót rozważone przez lekarza rządowego.

154.

Rejestracja felczerów.

Stosownie do art. 1 Rozporządzenia Ministerstwa Zdrowia Publicznego w przedmiocie wykonywania Ustawy z dnia 1 lipca 1921 r. o uprawnieniach do wykonywania czynności felczerskich D. U. Nr. 29/22 poz. 233 z polecenia Ministerstwa Zdrowia Publicznego zarządził Woj. Urząd Zdrowia Okólnikiem Nr. 248 z dn. 30 maja 1922 r. w terminie trzymiesięcznym od dnia uprawomocnienia się powołanego rozporządzenia rejestrację zamieszkałych na terenie Woj. Lub. felczerów i stwierdzenie ich fachowości przez przedłożenie świadectw kwalifikacyjnych lekarzom powiatowym.

W tych wypadkach, gdy felczer nie będzie mógł okazać żadnego świadectwa utrzymując, że je zgubił, należy zażądać 1) aby złożył na piśmie szczegółowe wyjaśnienia jakiego rodzaju świadectwo posiadał, 2) aby przedstawił takie dowody, któreby wiarogodność jego zapewnień stwierdzić mogły.

W wypadkach wątpliwych powinien lekarz powiatowy zasięgnąć opinji właściwego Zgromadzenia felczerskiego, a gdy i ostatnia wątpliwości nie usunęła, przedłożyć w drodze służbowej sprawę do rozstrzygnięcia Ministerstwu Zdrowia Publicznego, zawieszając felczera w wykonywaniu jego czynności, aż do otrzymania rezolucji Ministerstwa.

Felczerom uprawnionym do wykonywania praktyki zawodowej wystawia lekarz powiatowy, zaświadczenie podług poniższego wzoru:

ZAŚWIADCZENIE.

Zaświadcza się, że okaziciel niniejszego N. N. zamieszkały w . . . . na podstawie . . . . . (wymienia dowód).

Zgodnie z art. 1 Ustawy z dnia 1 lipca 1921 r. (Dz. U. Nr. 64/21, poz. 396) o uprawnieniach do wykonywania czynności felczelrskich jest uprawniony do wykonywania czynności w art. 2 powołanej ustawy wymienionych i posiada tytuł . . . .

Dnia . . . . 1922 r.

Nr. . . . .

155.

Przegląd zwierząt pociągowych.

L. 5120/II.

Na zasadzie art. 14 Ustawy z dn. 21 lutego 1922 r. Dz. Ust. Nr. 21 poz. 166 o obowiązku odstępowania zwierząt pociągowych i wozów na rzecz Państwa i § 18 rozporządzenia wykonawczego do powyższej ustawy Dz. Ust. Nr. 36 poz. 310 (Monitor Polski Nr. 118 z 26/V 1922 r.) zarządziło Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z dn. 16 czerwca 1922 r., Nr. A. W. 1157, (Okólnik Woj. Lub. Nr. 291 z dnia 20 czerwca 1922 r.) przegląd zwierząt pociągowych koni, mułów, osłów) znajdujących się na obszarze Rzeczypospolitej Przegląd zwierząt pociągowych został rozpoczęty po upływie 7-mio dniowego terminu (§ 22 rozporządzenia wykonawczego) rozplakatowania obwieszczeń PP. Starostów według poniższego wzoru:

Obwieszczenie
o przeglądzie koni, mułów i osłów.

Na podstawie zarządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 16 czerwca 1922 r. L. A. W. 1157 wydanego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych i stosownie do reskryptu Wojewody Lubelskiego z dnia 20 czerwca L. 5120/II zarządzam w myśl § 20 rozporządzenia wykonawczego z dn. 11. V. 1922 r Dz. Ust. Nr. 36, p. 310 w powiecie . . . . przegląd koni, mułów i osłów.

Przegląd powyższych zwierząt przeprowadzony będzie zgodnie z postanowieniami art. 14 i 15 Ustawy z dnia 21 lutego 1922 roku Dz. Ust. 21, poz. 166 i §§ 18—33 rozporządzenia wykonawczego z 11 maja 1922 r. Dz. Ust. 36, p. 310.

Przeglądu koni, mułów i osłów dokonywać będzie Komisja Przeglądowa dla każdej gminy z osobna w siedzibie urzędu gminnego, w terminach i na placach spędu wskazanych w planie urzędowania Komisji Przeglądowych, dołączonych do niniejszego obwieszczenia.

W tym celu wzywam wszystkich w obrębie poszczególnych gmin zamieszkałych właścicieli i posiadaczy zwierząt, o których powyżej mowa, aby na dzień wyznaczony dla ich gminy w przyległym planie dostawili na plac spędu o godzinie . . . . rano, osobiście lub przez zastępcę wszystkie w ich posiadaniu znajdujące się i w obrębie gminy chowane konie, muły i osły, z wyjątkiem zwierząt, które należą do jednej z wymienionych poniżej a przeglądowi nie podlegającej kategorji.

Jeżeli właściciel lub posiadacz zwierzęcia nie może go osobiście dostawić powinien powierzyć tę czynność osobie, dającej należytą rękojmię, że zwierzę punktualnie dostawi oraz że udzieli Komisji Przeglądowej na jej żądanie potrzebnych wyjaśnień, dotyczących zwierzęcia lub osoby jego właściciela wzgl. posiadacza.

Od dostawienia do przeglądu zwolnione są kategorje zwierząt, wyszczególnione w §§ 7, 8 i 19 rozporządzenia wykonawczego z 11 maja 1922 r. Dz. Ust. 36, p. 310.

Właściciele, wzgl. posiadacze zwierząt, należących do jednej ze wspomnianych powyżej kategorji winni zawczasu zaopatrzyć się w należyte dowody, stwierdzające istnienie tytułu zwolnienia, tak, aby na żądanie Komisji Przeglądowej mogli dowody te przedstawić bezzwłocznie (w razie dostawienia zwierząt do przeglądu przez zastępcę należy dowody te wręczyć zastępcy). W przeciwnym razie zwierzę bądź poddane zostanie przeglądowi, bądź też zostanie zarządzone przymusowe dostawienie zwierzęcia przy zastosowaniu postanowienia, zawartego w ustępie 3-im § 22 rozporządzenia wykonawczego.

Osoby, uchylające się od dostawienia do przeglądu zwierząt, wymienionych w niniejszem obwieszczeniu, będą karane w myśl art. 28 Ustawy z dnia 21. II. 1922 r. Dz. Ust. Nr. 21, poz. 166.

. . . . dnia . . . .

pieczęć. Starosta:

Plan
urzędowania Komisji Przeglądowej.

Miejsce urzędowania Komisji	Dzień i godzina urzędowania	Plac spędu	Miejscowości, z których mają być dostawione do przeglądu konie, muły i osły

156.

Uregulowanie rybołóstwa na rzekach.

L. 2886/VI/2.

Do czasu wydania nowej ustawy dla rybołóstwa ogólnej dla całego Państwa musi istnieć stan prawny uregulowany dotychczasowemi ustawami. Prawo rybołóstwa na rzekach żeglowych i spławnych jest własnością publiczną (§ 538 kod. cyw.) czyli, że jest dozwolone każdemu. Które z rzek są zaliczone do żeglowych i spławnych, o tem zawierają postanowienia Rady Administracyjnej, ogłoszone w Dz. Praw Królestwa Polskiego.

Na innych rzekach t. z. nieżeglowych i niespławnych prawo rybołóstwa należy w obrębie miast do gmin miejskich (Ukaz z r. 1866 o zmianie stosunków dominjalnych w miastach Dz. Pr. Nr. 216 str. 37 art. 19 Zb. Praw tom. 66), poza obrębem miast należy do właścicieli gruntów przybrzeżnych i to nie do po-

jedyńczych gospodarzy, lecz do gromad, jako takich (Ukaz o uwłaszczeniu z r. 1864 Nr. 187 Dz. Pr. Zb. Pr. tom. 62 str. 21 art. 16).

Pozatem b. Królestwo Polskie nie posiada osobnej ustawy rybackiej ani żadnych przepisów tyczących się ochrony rybostanu. Drobne postanowienia zawiera tylko Kodeks Karny (§§ 220, 246, 311, 443, 550 i 623).

(Na podstawie wyjaśnienia Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 12/XII 1921 r. L. 1386/R. 21. VI.)

157.

Dziennik Urzędowy Delegata Rządu w Wilnie.

Do 14-tu Dzienników Urzędowych Województw, wychodzących w poszczególnych miastach wojewódzkich, przybył Dziennik Urzędowy Delegata Rządu w Wilnie, którego pierwsze dwa numery już się ukazały: Nr. 1 z dnia 6 czerwca b. r. i Nr. 2 z dnia 1 lipca b. r. Adres Redakcji i Administracji: Wilno, Urząd Del. Rządu, ul. Magdaleny 2. Numer pierwszy podaje na miejscu czołowem odezwę delegata Rządu na Ziemię Wileńską p. Walerego Romana do ludności Ziemi Wileńskiej. Oba numery oprócz działu urzędowego z wykazem obowiązującym na terenie Ziemi Wileńskiej ustaw i rozporządzeń, okólnikami Del. Rządu i obwieszczeniami, przynoszą obfity dział nieurzędowy.

158.

Grunta pocerkiewne.

Nr. 5447/WMP.

Na mocy punktu b art. 1 i punktu a art. 2 Dekretu z dnia 16/XII 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. p. p. Nr. 21 z dnia 28/XII 1918 r. poz. 67) rozporządzeniem Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 16/VI 1919 r. (Monitor Polski Nr. 135 z dnia 20/VI 1919 r.) został ustanowiony przymusowy zarząd państwowy nad temi osadami pocerkiewnemi, które do tego czasu zostały przez organy Ministerstwa zarejestrowane. Rejestracja osad pocerkiewnych postępowała w dalszym ciągu. Zarejestrowane majątki odrazu były obejmowane pod faktyczny zarząd Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

W celu formalnego zaprowadzenia przymusowego zarządu państwowego nad osadami pocerkiewnemi, znajdującemi się już pod zarządem organów Ministerstwa Rolnictwa i D. P. niebawem zostanie wydane rozporządzenie M. R. i D. P., obejmujące wszystkie osady pocerkiewne na obszarze b. Królestwa Kongresowego. Przy obejmowaniu osad pocerkiewnych pod zarząd państwowy i przy wykonywaniu zarządu nie może być brane pod uwagę ich pochodzenie historyczne i na zasadzie tego pochodzenia nie mogą być czynione jakiekolwiek wyjątki. Zarząd państwowy, jako środek zabezpieczenia majątków w interesie państwa nie ma nic wspólnego z możliwą sprawą rewindykacji gruntów poduchownych i osad pocerkiewnych pochodzenia unickiego na rzecz duchowieństwa katolickiego.

Z tego więc względu zarząd nad gruntami pocerkiewnemi będzie w dalszym ciągu wykonywany. W wypadkach, gdyby proboszcz parafji katolickiej, utworzonej na miejscu parafji prawosławnej, opierając się na poleceniu swojej władzy przełożonej uchylił się od zawarcia umowy dzierżawnej i opłacania czynszu dzierżawnego władza administr. poprzestanie na wezwaniu go do zawarcia umowy dzierżawnej, dając jednocześnie termin prekluzyjny, poczem w razie otrzymania odmownej odpowiedzi względnie nie otrzymania odpowiedzi wcale, wyznaczy normalny czynsz dzierżawny i w terminach płatności wysyłać będzie wezwania do opłacenia tego czynszu.

(Na podstawie reskryptu Min. Roln. i D. P. Nr. 5447/WMP z dn. 14 lipca 1922 r.).

159.

Skorowidz Dekretów, Ustaw i Rozporządzeń. Część IV.

Nakładem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych została wydana IV-ta Część Skorowidza, Dekretów, Ustaw, Rozporządzeń i Okólników opracowana przez Radcę Ministerjalnego Romana Hausnera. Część IV obejmuje w systematycznym układzie przegląd wszystkich norm prawnych i przepisów, które ukazały się w czasie od 1-go lipca do 31-go grudnia 1921 r.

Ponieważ Część I-sza i II-ga Skorowidza są rozsprzedane, zaś część III-cia na wyczerpaniu, przeto niebawem ukaże się nakładem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych ponowne opracowanie całego materjału. zawartego w tych 3-ch Częściach Skorowidza.

Lub. Urz. Wojew. jest w posiadaniu 200 egzemplarzy IV Części tego wydawnictwa, którego cenę sprzedażną oznaczyło Min. Spr. Wewn. na **350 marek** za egzemplarz.

Urząd Wojewódzki (Wydz. V. Ekonomat) przyjmuje zgłoszenia i będzie egzemplarze wysyłał za zaliczką. „Skorowidz“, jako niezbędna pomoc w urzędowaniu, winien się znaleźć we wszystkich urzędach państwowych, miejskich powiatowych i gminnych.

Obwieszczenia o rejestracji stowarzyszeń.

160.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Lubelskiego z dnia 8 lipca 1922 r. L. 5153/Pr. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 94 stowarzyszenie pod nazwą: „Towarzystwo Bibljoteki Publicznej we Włodawie“.

161.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Lubelskiego z dnia 10 lipca 1922 r. L. 5769/Pr. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 95. stowarzyszenie pod nazwą: Towarzystwo Wzajemnej Pomocy Kupców i Przemysłowców Wyznania mojżeszowego pod nazwą „Somach Noflim“ (Pomoc potrzebującym) w Sokołowie.

162.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Lubelskiego z dn. 10 lipca 1922 r. L. 5953/Pr. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 96 stowarzyszenie pod nazwą: „Związek Kupców Wyznania Mojżeszowego m. Lublina.“

163.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Lubelskiego z dnia 11 lipca 1922 r. L. 6149/Pr. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, za Nr. 97, stowarzyszenie pod nazwą: „Resursa Kupiecka w Lublinie“.

164.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Lubelskiego z dnia 11 lipca 1922 r. L. 6112/Pr. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków za Nr. 98 stowarzyszenie pod nazwą: „Resursa Towarzystwa „Ogniwo“ w Krasnymstawie“.

165.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Lubelskiego z dn. 11 lipca 1922 r. L. 6086/Pr. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 99 stowarzyszenie pod nazwą: „Stowarzyszenie zawodowe żydowskich właścicieli salonów fryzjerskich i felczerskich na terenie Województwa Lubelskiego z siedzibą w Lublinie“.

166.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Lubelskiego z dn. 11 lipca 1922 r. L. 6114/Pr. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków za Nr. 100 stowarzyszenie pod nazwą: „Krasnostawskie Towarzystwo Prawidłowego Myśliwstwa“.

167.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Lubelskiego z dnia 11 lipca 1922 r. L. 6385/Pr. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków za Nr. 101, stowarzyszenie pod nazwą: „Towarzystwo Straży Ogniowej Ochotniczej we wsi Szóstka, pow. Radzyńskiego“.

168.

RUCH SŁUŻBOWY

do dnia 18 lipca 1922 roku.

a) w Urzędzie Wojewódzkim w Lublinie:

Nowo mianowani:

Wydział Budżetowo-Gospodarczy (V).

Żurawski Jan, p. o. urz. IX st. sł. (MSW).
Halicki Stefan, p. o. urz. IX st. sł. (MSW).

Wydział Rolnictwa i Weterynarji (VI).

Rachwald Ryszard, p. o. Nacz. Wydz. V st. sł. (MR i DP).
Sekutowicz Mieczysław, p. o. Insp. Maj. Państ. VI st. sł. (MR i DP).
Wolski Władysław, p. o. urz. VII st. sł. (MR i DP).
Chełmicki Ludomir, p. o. urz. VIII st. sł. (M. R. i D. P.).
Dąbrowo Wincenty, p. o. u.z. VIII st. sł. (M. R. i D. P.).

Kancelarja Główna (X).

Pomorski Bohdan, p. o. urz. XII st. sł. (MSW)
Szczęch Stanisław, p. o. urz. XII st. sł. (MSW)
Hackenberżanka Franciszka, p. o. XII st. sł. (MSW)
Kowalska Walerja, p. o. urz. XII st. sł. (MSW).

Zwolnieni:

Wydział Rolnictwa i Weterynarji (VI).

Eychler Remigjusz, Nacz. Wydziału, V st. sł. (MR i DP).
Malinowski Jan, p. o. kontr. urz. VII st. sł. (MR i DP).

Kancelarja Główna (X).

Dobrowolska Janina, p. o. urz. XI st. sł. (MSW).

b) w Urzędach Starościńskich Województwa Lubelskiego.

Nowo mianowani:

Chełm.

Kaczko Włodzimierz, p. o. urz. X st. sł. (MSW).
Kozicki Łukasz, p. o. urz. X st. sł. (MSW).

Hrubieszów.

Tymiński Stefan, p. o. urz. IX st. sł. (MSW).

Janów podlaski.

Czerski Kazimierz, p. o. urz. IX st. sł. (MSW).

Krasnystaw.

Dąbrowski Eugenjusz, p. o. urz. XI st. sł. (MSW).
Złomaniecki Franciszek, p. o. urz. XI st. sł. (MSW).
Lipowska Eleonora, p. o. nieet. masz. XI st. sł. (M. S. W).

Puławy.

Popławski Wacław, p. o. urz. st. sł. (MSW).

Zamość.

Szarlip Jerzy, p. o. urz. XI st. sł. (MSW).

Przeniesieni:

Lubartów.

Filipek Stanisław, p. o. urz. VIII st. sł. do Janowa Podolskiego (MSW).

Komisarjat Rządu na m. Lublin.

Kempiński Aleksander, p. o. urz. X st. sł. do Urzędu Wojewód. (MSW).

Zwolnieni:

Biłgoraj.

Krupa Stanisław, p. o. urz. XI st. sł. (MSW).

Chełm.

Czop Józef, p. o. urz. X st. sł. (MSW).

Janów Podlaski.

Obuch-Woszczatyński Jan, p. o. urz. VIII st. sł. (MSW).

Puławy.

Iwanowska Marja, p. o. urz. XI st. sł. (M.S.W).

Zmarli:

Garwolin.

Widt Bronisław, referent (MSW).

169.

Ustalenie niezdolności do służby przy przenoszeniu funkcjonarjuszów państw. na emeryturę.

L. 7445/Pr.

Na zasadzie przepisu art. 6 p. a. ustawy emerytalnej z dnia 28 lipca 1921 r. (Dz. U. Rz. P. 70 poz. 466) funkcjonarjusz państwowy mianowany na stałe, może być na własną prośbę przeniesiony na emeryturę, bez względu na wiek, jeżeli z powodu ułomności cielesnej albo z powodu upadku sił fizycznych i umysłowych stał się trwale niezdolny do służby.

Stosownie do przepisu art. 9 tejże ustawy funkcjonarjusz ten poddany być winien zarządzeniem właściwej władzy służbowej badaniu lekarza rządowego, który zgodnie z okólnikiem Ministerstwa Skarbu z dnia 20 kwietnia 1922 r. Nr. 668/DA/Em. w zaświadczeniu swem stwierdzić winien, z jakich przyczyn i przez jak długi czas funkcjonarjusz ten jest niezdolny do dalszego pełnienia obowiązków służbowych.

Jeżeli stwierdzona zostanie trwała niezdolność do służby, winien lekarz wyraźnie to zaznaczyć w swem orzeczeniu lekarskiem i tylko takie orzeczenie może stanowić podstawę do przeniesienia funkcjonarjusza na emeryturę.

W wypadkach wątpliwych właściwa władza służbowa zainteresowanego funkcjonarjusza poddać może badaniom innego lekarza rządowego (art. 9. ust. em.)

(Na podstawie Okólnika Woj. Lub. Nr. 194 z dn. 21 czerwca 1922 r)

170.

Przyjmowanie emerytów do służby państwowej polskiej.

L. 6834/V.

Według postanowień art. 20 i 35 Ustawy emerytalnej z dnia 28 lipca 1921 r. (Dz. Ustaw Nr. 70. poz. 466) emeryt, zajmujący stanowisko w służbie państwowej lub samorządowej, za wynagrodzeniem, może pobierać tylko taką część uposażenia emerytalnego, która wraz z tem wynagrodzeniem nie przewyższa uposażenia, przywiązanego do stanowiska, piastowanego ostatnio przez emeryta w służbie czynnej, wdowa natomiast otrzymuje całą swoją pensję wdowią w czasie pozostawiania na służbie państwowej lub samorządowej, sierota zaś, zajmująca jakiekolwiek stanowisko w służbie państwowej lub samorządowej, do którego przywiązane jest stałe roczne uposażenie, pobiera pensję sierocą, o ile to uposażenie jest niższe od przyznanego zaopatrzenia sierocego. Do czasu wejścia w życie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnem wojskowych i ich rodzin — winny być stosowane powyższe postanowienia analogicznie i do emerytów wojskowych, resp. wdów i sierot po osobach wojskowych, zajmujących jakiekolwiek stanowisko w służbie państwowej lub samorządowej, począwszy od 1 maja 1922 r., lecz w razie gdyby ustawy regulujące zaopatrzenie emerytalne osób wojskowych i ich rodzin, zawierały inne postanowienia w tej mierze — to wówczas będą dane osoby obowiązane zwrócić odpowiednie kwoty z wypłacić się mającej im, w myśl art. 3. Ustawy z dnia 29 maja 1920 r. „O tymczasowych emerytach wojskowych“ różnicy między przyznanem, a należnem w myśl nowej ustawy, zaopatrzeniem emerytalnem.

Na podstawie okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 25/IV 1922 r, Nr. 5405/21/D.

171.

Sprostowanie okólnika Nr. 240 z 1922 r. dot. legalizacji zrzeszeń.

(Dz. Urz. Woj. Lub. 1922, Nr. 4, poz. 101).

L. 657/Pr./B.

I. Ze względu na rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dn. 10/V b. r. Dz. U. Nr. 38 poz. 323 o legalizacji statutów kółek rolniczych, uchylających moc obowiązującą rozporządzenia Min. Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dn. 30/V 1919 r. w przedmiocie legalizacji statutów spółdzielczych organizacji rolniczych (Monitor Polski Nr. 120) należy skreślić w okólniku Nr. 240 z dnia 27/V b. r. L. 6457/Pr. (Dz. Urz. Woj. Lub. 1922 Nr. 4, poz. 101) ustęp VI, traktujacy o organizacjach zawodowych rolniczych.

Rejestracja statutów Kółek rolniczych odbywać się będzie w trybie przewidzianym w ust. VII B. wspomnianego okólnika.

II. W p. 4. ustępu traktującego o zakładaniu stowarzyszeń, zastąpić należy słowa: zatwierdzonego „przez Ministerstwo“ słowami „przez Radę Ministrów“ (art. 19 dekretu w przedmiocie tymczasowych przepisów o pracowniczych związkach zawodowych Dz. Pr. Nr. 15) 1919 r. poz. 209).

(Na podstawie Okólnika Woj. Lub. Nr. 331 z dnia 24 lipca b. r.

C.

OGŁOSZENIA:

PROTOKÓŁ

Komitetu Budowy „Domu Ludowego“ w Lublinie ze zbiórki ulicznej na Dom Ludowy w Lublinie urządzonej w dniu 2 lipca 1922 roku.

Po ukończeniu zbiórki w obecności Członków Komitetu Organizacyjnego: Ob. Stefana Chomy, ławnika Magistratu m. Lublina, i Ob. Jana Czarneckiego, radnego m. Lublina oraz niżej podpisanych pracowników Lubelskiej Spółdzielni Spożywców przeliczono gotówkę uzyskaną ze zbiórki i stwierdzono wysokość zebranej sumy w kwocie . . . . Mk. 130.850.—

Od sumy tej odchodzą koszta urządzenia zbiórki:

za odezwy, znaczki, szyldziki w/g rachunku	Mk. 35.200.—	
za szpileczki do znaczków	„ 2.350.—	
za urządzenie stolika w Saskim ogr. „	200.—	Mk. 37.750.—
pozostaje więc nadwyżka netto ze zbiórki		Mk. 93.100.—

słownie: dziewięćdziesiąt trzy tysiące sto mkp., którą przelewa się do funduszu Budowy Domu Ludowego w Lublinie, a lokuje się w Kasie Lubelskiej Spółdzielni Spożywców na Książeczkę Oszczędności Nr 143.

Prawdziwość powyższych sum niniejszym stwierdzamy własnoręcznymi podpisami: St. Choma, J. Czarnecki, E. Sikorska, J. Czubaszek, Stefan Kosior.

Obwieszczenie.

Wydział Hipoteczny przy Sądzie Pokoju w Tomaszowie, Województwa Lubelskiego, obwieszcza, że otwarte zostało postępowanie spadkowe po zmarłych Synie i Rajzli małżonkach Haltmanach, właścicielach nieruchomości, położonej w m. Tomaszowie, oznaczonej hipotecznym Nr. 180.

Termin zamknięcia powyższego postępowania spadkowego wyznaczony został na dzień 7 listopada 1922 roku, w którym to dniu osoby interesowane winny stawić się w kancelarji tegoż Wydziału Hipotecznego pod skutkami prekluzji.

Obwieszczenie.

Wydział Hipoteczny przy Sądzie Pokoju w Tomaszowie. Województwa Lubelskiego obwieszcza, że otwarte zastało postępowanie spadkowe po zmarłym Szmulu vel Samuelu Herszfeldzie współwłaścicielu nieruchomości, położonej w mieście Tomaszowie, oznaczonej hipotecznym Nr. 66.

Termin zamknięcia powyższego postępowania spadkowego wyznaczony został na d. 10 listopada 1922 r. w którym to dniu osoby interesowane winne stawić się w kancelarji Wydziału Hipotecznego pod skutkami prekluzji.

Obwieszczenie.

Wydział Hipoteczny przy Sądzie Pokoju w Tomaszowie, Województwa Lubelskiego obwieszcza, że otwarte zostało postępowanie spadkowe po zmarłych Wojciechu i Marjannie małżonkach Tabaczyńskich, współwłaścicielach nieruchomości, położonej w osadzie Tyszowcach, oznaczonej hipotecznym Nr. 131.

Termin zamknięcia powyższego postępowania spadkowego wyznaczony został na dz. 5 listopada 1922 roku, w którym to dniu osoby interesowane winni stawić się w kancelarji tegoż Wydziału Hipotecznego pod skutkami prekluzji.

Obwieszczenie.

Wydział Hipoteczny przy Sądzie Pokoju I-go Okręgu w Siedlcach, obwieszcza, że zostało otwarte postępowanie spadkowe, po zmarłych, w dniu 1 maja 1916 r. Helenie Jasińskiej i w dniu 24 grudnia 1914 r. Czesławie Marjanie Jasińskim, współwłaścicieli Siedleckiej miejskiej nieruchomości, oznaczonej hip. Nr. 48 i że termin zamknięcia tych postępowań spadkowych, wyznaczony został na dzień **25 stycznia 1923 r.** w kancelarji Hipotecznej w Siedlcach, gdzie osoby interesowane winny się stawić, dla zgłoszenia swych praw pod skutkiem prekluzji.

Pisarz Hipoteczny A. Z.

Starosta Biłgorajski ogłasza:

1. Jan Tatar z Majdanu Nowego zgubił dokument demobilizacyjny z I p. konnych strzelców 1921 r.
2. Grabjas Tomasz z Woli Dereźniańskiej zgubił kartę powołania z P. K. U. Zamość L: 1136.
3. Jan Cios z Majdanu Nowego zgubił kartę odroczenia z P. K. U. Zamość L: 208.
4. Tomasz Rymarz z Aleksandrowa zgubił zaświadczenie demobilizacyjne z Dowództwa Szw. Zapas. Tab. II.
5. Andrzej Knrek z Łazorów zgubił kartę powołania L: 1416.
6. Stefan Dziura z Majdanu Starego zgubił zaświadczenie demobilizacyjne z P. K. U. Zamość L: 3169.
7. Piotr Dziura z Majdanu Starego zgubił zaświadczenie demobilizacyjne Baon Zap. II p. p. Leg.
8. Franciszek Rybak z Majdanu Starego zgubił kartę bezterminowego urlopu.
9. Adam Kutryn z Soli zgubił kartę demobilizacyjną Baonu Zapas. 9 p. leg. komp. karabinów maszynowych.
10. Jan Kulik z Soli zgubił kartę odroczenia z P. K. U. Zamość L. 665.
11. Antoni Kapka z Majdanu Starego zgubił kartę demobilizacyjną z Baonu Zapasowego I komp.
12. Andrzej Seńko z Różańca zgubił kartę odroczenia z P. K. U. Zamość L. 319.
13. Jan Nieścior z Ciosmów zgubił kartę demobilizacyjną 9 p. strzelców granicznych 2 komp.
14. Jan Szuper z Soli zgubił kartę powołania z P. K. U. Zamość L. 443.
15. Michał Waliłko z Jasiennika Starego zgubił kartę powołania z P. K. U. Biłgoraj.
16. Wojciech Grabjas z Biłgoraja zgubił kartę demobilizacyjną z Baonu Zapas. 39 p. Strzelców Lwów L. 3361.
17. Stanisław Wolanin zgubił kartę powołania z P.K.U. Biłgoraj L. 1134.
18. Pejsach Brezel z Biłgoraja zgubił kartę powołania z P. K. U. Zamość 1920.
19. Boruch Pelc z Biłgoraja zgubił kartę powołania z P. K. U. Zamość L. 364.
20. Franciszek Dziedzic z Ryczków zgubił kartę powołania z P. K. U. Zamość.
21. Józef Koman z Gorecka Starego zgubił kartę powołania z P. K. U. Biłgoraj.
22. Hersz Cukierman z Tarnogrodu zgubił dowód osobisty Nr. 302/21, kartę zwolnienia z P. K. U. Zamość 1921.
23. Majer Wertman z Tarnogrodu zgubił kartę powołania z P. K. U. Zamość 1920.
24. Michał Gircz z Rap zgubił kartę bezterminowego urlopu z P. K. U. Biłgoraj.
25. Jan Łaba z Banach zgubił kartę demobilizacyjną z Baonu Zapas. 50 p. p.
26. Franciszek Dziura z Korczowa zgubił kartę powołania z P. K. U. Zamość L. 475.
27. Michał Ostolski z Łazorów zgubił kartę powołania L. 1469 i dokument bezterminowego urlopu z 619 Kolum. Tab. 11 Dywizji w Przemyślu.
28. Josef Majman z Józefowa zgubił kartę odroczenia z P. K. U. Zamość 1920 i dowód osobisty z Mag. Szczebrzeszyn.
29. Moszko Wolf Ceber z Tarnogrodu zgubił kartę odroczenia z 1921 r.
30. Icek Lener z Tarnogrodu zgubił dowód osobisty.
31. Szczepan Paluch z Soli zgubił kartę powołania Nr. 1052.
32. Józef Droździel z Brzezin zgubił kartę powołania z P. K. U. Biłgoraj L. 1514.
33. Józef Maciocha z Aleksandrowa zgubił kartę powołania z P. K. U. Biłgoraj L. 1321.
34. Tomasz Janik z Sierakowa zgubił kartę powołania z P. K. U. Zamość L. 1336.
35. Andrzej Mazurkiewicz z Biłgoraja zgubił dowód osobisty wydany przez Starostwo Biłgorajskie.
36. Małka Nudel z Biłgoraja zgubiła dowód osobisty wydany przez Starostwo Biłgorajskie L. 2128.
37. Jak Kozak z Ciotuszy Starej zgubił zaświadczenie demobilizacyjne z Baonu Zapas. 9 p. Leg. 1921.
38. Jan Wąs z Biszczy zgubił kartę powołania z P.K.U. Zamość Nr. 72.
39. Wasyl Surmacz z Biszczy zgubił kartę powołania z P. K. U. Zamość L. 117.
40. Aleksander Żymiełko z Biszczy zgubił dowód osobisty wydany przez Starostwo Biłgorajskie.
41. Wojciech Bondyra z Grabowicy zgubił zaświadczenie demobilizacyjne 38 p. Strzelców Lwowskich 1921 r.
42. Antoni Gontarz z Nowin zgubił zaświadczenie demobilizacyjne z P. K. U. Zamość 1920 r.
43. Antoni Mucha z Suśca zgubił zaświadczenie demobilizacyjne 39 p. p. 1920 r.
44. Józef Koper z Suśca zgubił kartę powołania Baonu 9 p. Leg. L. 174922.
45. Lejba Karp z Suśca zgubił kartę powołania z P.K.U Zamość.
46. Jan Łata z Oseretka zgubił kartę powołania z P.K.U. Zamość L. 632.
47. Grzegorz Momot ze Stanisławowa zgubił zaświadczenie demobilizacyjne z P. K. U. Zamość L. 5734.
48. Wawrzyniec Gontarz z Pardysówki zgubił kartę powołania z P. K. U. Zamość L. 1287.

49. Michał Lewicki z Biłgoraja zgubił dowód osobisty ze Stnrostwa Biłgorajskiego L. 3142.

50. Wigdor Sztajnkoler z Biłgoraja zgubił kartę odroczenia z P. K. U. Biłgoraj L. 1200.

51. Wojciech Szymanik z Biszczy zgubił kartę bezterminowego urlopu z P. K. U. Biłgoraj.

52. Piotr Kaproń z Kaproniów zgubił kartę zwolnienia.

53. Jan Brzyski z Tarnogrodu zgubił dowód osobisty L. 416.

54. Dawid Knochen z Tarnogrodu zgubił dowód osobiłty L. 340/20.

55. Jan Sadoń z Józefowa zgubił kartę powołania z P. K. U. Zamość 1920 r.

56. Józef Sadoń z Józefowa zgubił kartę zwolnienia z P. K. U. Biłgoraj 1920 r.

57. Władysław Gontarz z Aleksandrowa zgubił zaświadczenie demobilizacyjne Baonu Zapas. 9 p. Leg. L. 8914.

58. Jankiel Bajwol z Józefowa zgubił kartę powołania z P. K. U. Zamość 1920 r.

59. Adam Cwikła z Gozdu Lipińskiego zgubił kartę bezterminowego urlopu Baonu Zapasowego 30 p. L. 2746.

60. Abram Dawid Weczer z Tarnogrodu zgubił kartę powołania z P. K. U. Zamość 1920 r.

61. Antoni Skiba z Gromady zgubił kartę demobilizacyjną od Oficera Ewidencyjnego Biłgoraj.

62. Szyja Wertman z Tarnogrodu zgubił kartę powołania z P. K. U. Zamość 1919 r.

63. Pinkwas Akst z Tarnogrodu zgubił kartę odroczenia z P. K. U. Zamość 1921 r.

Starosta Bialski ogłasza:

1. Herszek Teperman z Białej Podlaskiej zgubił kartę wojskową.

2. Ludwik Bańkowski, syn Karola i Heleny zgubił tymczasowe zaświadczenie o demobilizacji i legitymację Krzyża Walecznych wydaną przez D. O. G. Kraków, legitymację odznaki frontu Lit.-Białoruskiego D. O. G. Wilno, legitymację Krzyża Żandarmerji W. P. Dowódz. Żandarm. W. P. Warszawa.

3. Chaim Adlersztejn z Białej zgubił zaświadczenie o demobilizacji.

4. Szoplik Stanisław zgubił kartę powołania.

5. Czernik Maksym z Kobylan zgubił kartę wojskową.

6. Frydla Edelman z Rossosza zgubiła dowód osobisty wydany przez Wójta Gminy Rossosz w dniu 9. lutego 1921 r. za Nr. 38.

7. Szlachter Icko Herszko z Białej Podlaskiej zgubił kartę powołania.

8. Srul-Josef Kierszenbaum zamieszkały w Białej zgubił kartę wojskową.

9. Trochimiuk Mikołaj z gminy Sławatycze zgubił książeczkę inwalidzką.

10. Kawa Symcha Lejb z Białej zgubił kartę powołania.

11. Panasiuk Aleksander z gm. Dobryń zgubił kartę powołania.

12. Bachrach Josel z Białej Podlaskiej zgubił kartę odroczenia.

Starosta Chełmski ogłasza:

1. Łuczak Andrzej z gminy Siedliszcze pow. Chełmskiego, zgubił kartę powołania wydaną przez P. K. U. Chełm.

2. Sawicki Stanisław z gminy Siedliszcze powiatu Chełmskiego, zgubił kartę powołania wydaną przez 53 pp. 13/XI 1920 r.

3. Sawicki Jan z gminy Siedliszcze, powiatu Chełmskiego zgubił kartę powołania wydaną przez P. K. U. Chełm.

4. Dzierzeńskiej Stefanji z gminy Siedliszcze powiatu Chełmskiego skradziono tymczasowy dowód osobisty wydany przez urząd gminy Siedliszcze.

5. Mazur Józef z gminy Siedliszcze powiatu Chełmskiego, zgubił kartę odroczenia wydaną przez P. K. U. Chełm.

6. Łukaszukowi Stanisławowi z gminy Siedliszcze pow. Chełmskiego skradziono dowód osobisty wydany przez Urząd gm. Siedliszcze dn. 14/VI 1920 r. kartę powołania wydaną przez P. K. U. Chełm.

7. Świąteckiemu Antoniemu z gminy Siedliszcze powiatu Chełmskiego skradziono kartę powołania wydaną przez P.K.U. Chełm.

8. Gronkowski Tomasz z gminy Siedliszcze powiatu Chełmskiego zgubił dokument wojskowy wydany przez P.K.U. Chełm.

9. Jędruszakowi Grzegorzowi z gminy Siedliszcze powiatu Chełmskiego skradziono dowód osobisty wydany przez Urząd gminy Siedliszcze 26/X 1920 r. L. 504.

10. Bastrzykowi Bolesławowi z gminy Siedliszcze pow. Chełmskiego, skradziono dowód osobisty wydany przez Urząd gm. Siedliszcze za Nr. 409.

11. Sikora Bolesław z gminy Siedliszcze powiatu Chełmskiego zgubił kartę bezterminowego urlopu wydaną przez P. K. U. Chełm.

12. Mazurkowi Szczepanowi z gminy Siedliszcze powiatu Chełmskiego skradziono zaświadczenie o demobilizacji, wydane przez Baon Zap. Wojsk. Wart. Etap. Nr. 2, z dn. listopada 1920 r.

13. Zieliński Władysław z gminy Rakołupy powiatu Chełmskiego zgubił kartę powołania wydaną przez P. K. U. Chełm.

14. Litwakowi Dymitrowi z gminy Siedliszcze powiatu Chełmskiego skradziono kartę powołania wydaną przez P.K.U. Chełm.

Komisarjat Rządu na m. Lublin ogłasza:

1. Kwesta na korzyść Domu Zarobkowego w dniach 29 i 30 czerwca oraz 1 lipca przyniosła dochodu 256.666 mk. Kosztów nie było.

2. Sprawozdanie. Znaczek urządzony dn. 5 czerwca 1922 r. na rzecz Letniska dla młodzieży szkół średnich dał następujące wyniki: zbiórka do puszek, na tace w bankach 430.199 mk., wydatki na znaczek 23,346 mk. Czysty dochod 406.854 mk. Komitet.

3. Sprawozdanie. Zarząd Lubelskiego Towarzystwa Dobroczynności zawiadamia, że ze sprzedaży „znaczka" w dniu 11 czerwca 1922 r. na rzecz Sali Sierot wpłynęło Mk. 362.998 a ponieważ wydatki wynosiły Mk. 2900, czysty dochód Mk. 360.098. Zarząd.

4. Sprawozdanie. Zarząd Lubelskiego Towarz. Dobroczynności zawiadamia, że ze sprzedaży „znaczka" w dn. 4/VI 1922 r. na Przytułek „Starców i Kalek" — wpłynęło do kasy Tow. Dobr. Mk. 361.195. Zarząd.

5. Łobanow Mikołaj zgubił kartę pobytu Nr. 166 wydaną przez Starostwo w Kielcach.

6. Bronsztajn Roza zgubiła kartę pobytu za L. 93/c, wydaną dn. 9/V r. b. przez Komisarzą Rządu na m. Lublin.

7. Rozenbaum Boruch zgubił paszport rosyjski wydany przez Urząd powiatowy w Radzyniu.

8. Mendel Korc zgubił paszport zagraniczny wydany przez Komisarjat Rządu na m. Lublin dnia 29/XI 1920 r. L. 2307.

Starosta Lubartowski ogłasza:

1. Eruchin-Zajwel Eichenbaum zgubił tymczasowy dowód osobisty wydany przez Urząd gminy Chudowola w dniu 6/IV 1922 r. za Nr. 1991 i kartę bezterminowego urlopu wydaną przez P. K. U. Lubartów.

2. Mitura Michał zamieszkały w Giżycach pow. Lubartowskiego zgubił tymczasowy dowód osobisty wydany przez Urząd gm. Rudno dnia 1/IV rb. za Nr. 36.

3. Lemel-Lejb Wassertreiger mieszkaniec miasta Łęczny zgubił tymczasowe zaświadczenie demobilizacyjne wydane mu przez I Komp. Wartowniczą w Ostrowie.

4. Rajs Lejbus mieszkaniec miasta Łęczny zgubił tymczasowy dowód osobisty wydany przez Magistrat m. Łęczny w dniu 3 listopada 1919 r. na Nr. 471.

5. Żukowi Franciszkowi mieszkańcowi kol. Leszkowice pow. Lubartowskiego, policja zakwestjonowała następujące platerowe przedmioty: 10 sztuk widelców, 4 sztuki noży, 2 sztuki łyżek i 1 łyżeczkę. Prawny właściciel zechce się zgłosić po odbiór wymienionych przedmiotów w okresie trzechmiesięcznym. W razie niezgłoszenia się właściciela przedmioty, zostaną drogą licytacji sprzedane, a otrzymana kwota przekazaną na rzecz skarbu.

6. Motel Pytlarz roczn. 1899 z Czemiernik powiatu Lubartowskiego zgubił kartę powołania wydaną przez Powiatową Komendę Uzupełnień w Lubartowie dnia 18, marca 1921 r. L. 895.

7. Barczakowi Teofilowi zamieszkałemu w Wólce Rokickiej, gm. Łucka, powiatu Lubartowskiego skradziono kartę na broń Nr. 81 i kartę myśliwską za Nr. 48, wydane przez Starostwo Lubartowskie dnia 27 marca 1922 r. na rok bież. Powyższe dokumenty unieważnia się.

Starosta Puławski ogłasza:

1. Tomala Franciszek mieszkaniec gminy Rybitwy Starostwa Puławskiego zgubił tymczasowy dowód osobisty wydany przez Urząd gminy Rybitwy.

2. Bielawski Paweł mieszkaniec gminy Puławy zgubił tymczasowy dowód osobisty wydany przez Urząd gm Puławy 13/V 1921 r. Nr. 70.

3. Gawroński Maciej zgubił dowód osobisty wydany przez Urząd gm. Końskowola, Starostwa Puławskiego 1 września 1920 r. Nr. 32.

4. Owczarz Jan mieszkaniec wsi Rudy Starostwa Puławskiego zgubił tymczasowy dowód osobisty, wydany przez Urząd gminy Puławy 2/I 1920 r. Nr. 306.

5. Hollak Antoni-Zdzisław zgubił tymczasowy dowód osobisty wydany przez Magistrat m. Puławy 19/VII 1920 r. Nr. 964.

Starosta Sokołowski ogłasza:

1. Wiktor Wrzosek roczn. 1900 zgubił kartę bezterminowego urlopowania.

2. Mordkowi Grynta skradziono paszport krajowy wydany przez Magistrat m. Sokołowa.

3. Czesław Rosocha zgubił paszport krajowy wydany przez wójta gminy Grochów.

Starosta Włodawski ogłasza:

1. Wnuk Ignacy s. Jana z gm. Tyśmienica pow. Włodawskiego rocznik 1894 zgubił kartę powołania wydaną mu przez P. K. U. Biała Podlaska.

2. Bronsztejnowi Zelikowi z Włodawy pow. Włodawskiego skradziono w pociągu między Łukowem a Lublinem dowód osobisty Nr. 50, wydany przez Magistrat m. Włodawy.

3. Jakubiec Stanisław ze wsi Suszno, gm. Włodawa, pow. Włodawskiego zgubił następujące dwa dokumenty: dowód osobisty, wydany przez Urząd gminy Włodawa dn. 23/XI 1921 r. Nr. 431, oraz zaświadczenie demobilizacyjne wydane przez 1-szy pułk piechoty.

4. Danielczuk Adam z Konstantynowa powiatu Włodawskiego zgubił kartę powołania wydaną przez P. K. U. Biała-Podlaska.

5. Jankiel Ekhaus z Włodawy pow. Włodawskiego zgubił dowód osobisty wydany przez Magistrat m. Włodawy, oraz kartę powołania wydaną mu przez P. K. U. Biała Podlaska.

6. Janklowi Gryfowi z Wereszczyna pow. Włodawskiego skradziono kartę powołania wydaną mu przez P. K. U. Biała Podlaska.

7. Hryniewski Piotr ze wsi Kamienka gm. Opole pow. Włodawskiego zgubił kartę powołania wydaną mu przez P.K.U. Biała Podlaska.

8. Chaim Oksman z Włodawy zgubił tymczasowy dowód osobisty Nr. 826, wydany przez Magistrat m. Włodawy.

9. Tomasz Stupka ze wsi Różanka gm. Włodawa powiatu Włodawskiego zgubił kartę powołania wydaną przez P. K. U. Biała Podlaska.

10. Szymon Fedenko gm. Włodawa pow. Włod. zgubił kartę powołania wydaną przez P. K. U. Biała Podlaska.

11. Nuchim Wyrnik z Włodawy zgubił kartę powołania wydaną przez P. K. U. Biała Podlaska.

12. Berkowi Rotenbergowi z Włodawy pow. Włodawskiego skradziono na stacji Warszawa dowód osobisty wndany mu przez Magistrat m. Włodawy.

13. Felberg Jan ze wsi Dubeczno, gm. Hańsk, pow. Włodawskiego, zgubił tymczas. dowód osobisty Nr. 92, wydany mu przez Urząd gm. Hańsk.

14. Chuminiuk Józef z Włodawy zgubił kartę powołania.

15. Hołubowicz Feliks z Siedlikowa, gm. Tyśmienica, zgubił kartę powołania wydaną przez Powiatową Komendę Uzupełnień w Białej Podlaskiej.

16. Mordkowi Josel Rubinsztejnowi z Włodawy pow. Włodawskiego, skradziono portfel, 160 mk. i dowód osobisty wydany mu przez Magistrat m. Włodawy.

17. Feldman Leja z Włodawy zgubiła tymczas. dowód osobisty, wydany przez Magistrat m. Włodawy.

18. Kacowi Moszkowi-Hersz z Włodawy skradziono tymczas. dowód osobisty, wydany przaz Magistrat m. Włodawy i kartę powołania wydaną przez Powiatową Komendę Uzupełnień w Białej Podlaskiej.

19. Ignatiuk Marcin z gm. Sobibór, pow. Włodawskiego, zgubił kartę odroczenia, wydaną mu przez P. K. U. Biała Podlaska.

20. Bendler Jojna z Włodawy Siedleckiej, zgubił tymczas. zaświadcz. demobil. wydane przez Baon Zapas. 34 p. p. w Białej Podl. dn. 6 grudnia 1920 r.

Starosta Węgrowski ogłasza:

1. Stanisław Sendek z gminy Łochów, zgubił paszport wydany przez władze niemieckie.

2. Maciej Stefan zgubił tymczasowy dowód osobisty, wydany przez Urząd gminy Łochów w dn. 10/VII 1921 r. Nr. 131.

3. Icko Kwiatek zgubił paszport zagraniczny wydany przez władze niemieckie.

4. Boruch Mendelko, zgubił paszport wydany przez b. władze niemieckie.

5. Stanisław Mech zgubił paszport wydany przez b. władze niemieckie.

6. Szmul Dawid Goldberg zgubił paszport familijny z żoną Chuną i dziećmi: Nachmana, Rojzo i Suro wydany przez b. władze niemieckie.

7. Adam Onisk zgubił kartę powołania wydaną przez P. K. U. w Ostrowiu Łomż. 1921 r. i paszport wydany przez b. władze niemieckie.

8. Władysław Skarzyński zgubił dowód osobisty wydany przez Urząd gminy Łochów w dn. 31/II 1922 r. Nr. 227.

9. Srulowi Sobota, skradziono 26/IV 22 r. w Warszawie dowód osobisty wydany przez Urząd gminy Stoczek 1921 r. Nr. 496 i kartę powołania wydaną przez P. K. U. w Ostrowiu Łomż. Nr. 469.

10. Antoni Tarajdziński zgubił kartę bezterminowego urlopu wydaną przez D-two II Baonu zap. 15 p. p.

Starosta Zamojski ogłasza:

1. Kruk Mendel zgubił dokument osobisty (duplikat) wydany przez Magistrat miasta Zamościa 3 stycznia 1922 roku za L. 1443.

2. Kozak Jojna zgubił dokument osobisty wydany przez Magistrat m. Zamościa 8/II 1919 r. Nr. 788, oraz karty powołania P. K. U. Zamość w 1920 r. na imię tegoż.

3. Nuchima Sterna zgubił dowod osobisty wydany przez Magistrat miasta Zamościa 16/I 1919 r. za L. 234.

4. Mordko Judko Rychter zgubił dowód osobisty wydany przez tut. Starostwo dnia 10 maja r. b. za L. 345.

5. Bercjon Ber zgubił dowód osobisty wydany przez Magistrat m. Zamościa w dniu 26 lipca 1920 r. L. 430.

6. Benjamin Klingiel zgubił dowód osobisty wydany przez Magistrat m. Zamościa w 1920 r. za Nr. 445.

7. Hersz Golsztajn zgubił dowód osobisty wydany przez magistrat miasta Zamościa w dniu 28/VIII 1919 roku za L. 2665.

Od Administracji.

Administracja przypomina, że ostateczny termin wpłacenia bieżącej raty prenumeracyjnej za „Dziennik Urzędowy Województwa Lubelskiego" upływa

w dniu 31. sierpnia b. r.

Redakcję zakończono 24 lipca 1922 r.

Druk. Państwowa w Lublinie.